

ธนาคารแห่งประเทศไทย

รายงานการประเมินเสถียรภาพ ระบบการเงินไทย 2567

บทสรุปผู้บริหาร	1
บทที่ 1 ประเด็นความเสี่ยงด้านเสถียรภาพระบบการเงิน.....	4
1.1 เสถียรภาพระบบการเงินโดยรวม	4
1.2 ความเสี่ยงสำคัญในระยะข้างหน้า	4
1.3 การดำเนินนโยบายเพื่อรักษาเสถียรภาพระบบการเงินในช่วงที่ผ่านมา	8
บทที่ 2 การติดตามความเสี่ยงด้านเสถียรภาพระบบการเงิน.....	11
2.1 ภาพรวมเศรษฐกิจการเงินไทย	11
2.1.1 ภาวะการเงิน	11
2.1.2 สถานการณ์ราคาสินทรัพย์.....	12
2.2 ฐานะการเงินของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ	13
2.2.1 ระดับหนี้ของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ.....	13
2.2.2 ความสามารถในการชำระหนี้ของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ	15
2.3 ความเข้มแข็งของสถาบันการเงินในระบบการเงินไทย	17
ภาคผนวก ระบบการเงินไทย	22

บทสรุปผู้บริหาร

ที่ผ่านมา ระบบการเงินไทยโดยรวมมีเสถียรภาพ สามารถสนับสนุนกิจกรรมในภาคเศรษฐกิจจริง สถาบันการเงิน (สง.) ทั้งธนาคารพาณิชย์ (ธพ.) สถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ (specialized financial institution: SFIs) ผู้ให้บริการทางการเงินที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (non-bank retail lenders: NBRLs) และสหกรณ์ออมทรัพย์ (สอ.) โดยรวมยังมีฐานะการเงินแข็งแกร่งแม้คุณภาพหนี้ด้อยลง นอกจากนี้ ระดับหนี้ครัวเรือนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (gross domestic product: GDP) ปรับลดลงต่อเนื่อง สะท้อนถึงการลดหนี้ (deleveraging) ที่จะช่วยเสริมสร้างเสถียรภาพระบบการเงินในระยะข้างหน้า

อย่างไรก็ดี ท่ามกลางแนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจและภาคการเงินที่อาจได้รับผลกระทบจากปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายในและนอกประเทศ อาทิ นโยบายการค้าและนโยบายภาษีของประเทศต่าง ๆ ปัญหาเชิงโครงสร้างของบางภาคธุรกิจ เหตุการณ์แผ่นดินไหวในประเทศเมียนมา และหนี้ครัวเรือนที่ยังอยู่ในระดับสูง ยังต้องติดตามความเสี่ยงที่อาจกระทบต่อเสถียรภาพระบบการเงินในระยะข้างหน้า ได้แก่

(1) ความเชื่อมั่นของนักลงทุนที่เปราะบางและอ่อนไหวต่อทั้งปัจจัยภายในและภายนอกประเทศ จากนโยบายการค้าของประเทศเศรษฐกิจหลัก รวมถึงบางภาคธุรกิจที่ยังฟื้นตัวช้า มีปัญหาเชิงโครงสร้างและเผชิญกับการแข่งขันจากจีน ขณะที่ความเชื่อมั่นที่เปราะบางของนักลงทุนอาจนำไปสู่การขายสินทรัพย์ที่ทำให้ราคาปรับลดลง กระทบต่อฐานะของนักลงทุนสถาบันและผู้ลงทุนรายย่อย รวมถึงทำให้ต้นทุนการกู้ยืมผ่านตลาดทุนและความเสี่ยงในการออกหุ้นกู้ใหม่เพื่อทดแทนหุ้นกู้เดิมที่ครบกำหนดอายุ (rollover risk) ปรับเพิ่มขึ้น โดยหากมีเหตุการณ์ที่นำไปสู่การปรับตัวลงอย่างมากของราคาสินทรัพย์ในต่างประเทศ (global asset price correction) จะยิ่งส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและอาจนำไปสู่การขายสินทรัพย์จากความตื่นตระหนก (panic asset selling) อันจะส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพระบบการเงินอย่างมากได้

(2) ภาวะการเงินที่อาจตึงตัวมากขึ้นและส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องของธุรกิจและครัวเรือน รวมถึงกิจกรรมทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป โดยในปี 2567 ภาวะการเงินมีความตึงตัวขึ้น สะท้อนจากสินเชื่อที่ขยายตัวในระดับต่ำ และการระดมทุนผ่านตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชนที่หดตัว โดยมีสาเหตุทั้งจากความตึงเครียดของสินเชื่อที่ลดลง การชำระคืนหนี้ และความเสี่ยงด้านเครดิตของผู้กู้ยืมบางกลุ่มที่สูงขึ้นทำให้ สง. ระมัดระวังในการให้สินเชื่อแก่ผู้กู้กลุ่มนี้ โดยการประกาศขึ้นภาษีสินค้านำเข้าของสหรัฐอเมริกา (สหรัฐฯ) จะเป็นแรงกดดันเพิ่มเติมต่อการลงทุน การค้าและการแข่งขันกับสินค้านำเข้าที่เข้ามาในไทยมากขึ้น (import flooding) โดยเฉพาะธุรกิจที่มีการส่งออกไปยังสหรัฐฯ ในสัดส่วนที่สูงและขาดตลาดทดแทนได้ยาก รวมถึงธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (small and medium enterprises: SMEs) ที่มีปัญหาด้านการเข้าถึงสินเชื่อและความสามารถในการแข่งขันอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อไปย้งการจ้างงานของธุรกิจเหล่านี้และรายได้ครัวเรือน ทำให้ความสามารถในการชำระหนี้ของภาคธุรกิจและครัวเรือนลดลง ขณะที่ สง. และนักลงทุนมีความระมัดระวังในการให้กู้แก่ผู้ที่มีความเสี่ยงสูงขึ้น อีกทั้งสภาพคล่องที่ลดลงของธุรกิจและครัวเรือนจะเป็นปัจจัยกดดันกิจกรรมทางเศรษฐกิจเพิ่มเติมในระยะข้างหน้าได้

(3) บริษัทขนาดใหญ่บางรายมีการก่อหนี้ในระดับสูง (highly leveraged large corporations: HLLCs) และเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเมื่อเทียบกับบริษัทอื่น ๆ แม้บริษัทขนาดใหญ่โดยรวมจะมีฐานะการเงินดี ซึ่งระดับหนี้ที่สูงโดยเปรียบเทียบของ HLLCs เกิดจาก สง. และนักลงทุนมีความเชื่อมั่นต่อความสามารถในการชำระหนี้ของ HLLCs ที่ส่วนใหญ่มีผลการดำเนินงานดี จึงยังไม่ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพในระยะสั้น อย่างไรก็ตาม

ระดับหนี้ที่สูงขึ้นต่อเนื่องเป็นการสะสมความเปราะบาง ทำให้ความสามารถในการรองรับความเสี่ยง (negative shocks) ของบริษัทลดลง โดยเฉพาะ HLLCs ที่มีระดับหนี้สูง มีรายได้และความสามารถในการชำระหนี้ที่ค่อนข้างอ่อนไหวต่อภาวะเศรษฐกิจ ซึ่งหากเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยได้รับผลกระทบอย่างมากจากนโยบายการค้าของประเทศต่าง ๆ อาจส่งผลกระทบต่อฐานะการเงินและการชำระหนี้ของ HLLCs บางรายแก่เจ้าหนี้ที่มีทั้ง สง. และผู้ลงทุนในตราสารหนี้ภาคเอกชนที่มีทั้งนักลงทุนสถาบันและบุคคลธรรมดา และอาจส่งผลกระทบต่อเนื่องไปยังความเชื่อมั่นของนักลงทุนและผู้ฝากเงิน รวมถึงอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพระบบการเงินได้หากความเชื่อมั่นลดลงเป็นวงกว้าง โดยเฉพาะกรณีที่บริษัทมีความเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจและการเงินสูง

(4) ฐานะการเงินของผู้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (developer) บางรายที่ได้รับผลกระทบเพิ่มเติมจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวล่าสุด หลังจากทีภาคอสังหาริมทรัพย์มีการชะลอตัวต่อเนื่องและฟื้นตัวช้า โดยในปี 2567 ภาคอสังหาริมทรัพย์ประสบกับอุปสงค์ที่ลดลงตามกำลังซื้อของประชาชนที่อ่อนแอ และหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะผู้กู้ที่มีฐานะการเงินเปราะบาง สะท้อนจากอุปทานคงค้างที่กระจุกตัวอยู่ในกลุ่มที่อยู่อาศัยราคาต่ำกว่า 3 ล้านบาท อีกทั้งเหตุการณ์แผ่นดินไหวที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและอุปสงค์ของอาคารชุดในระยะสั้น ทำให้ developer บางรายที่เน้นพัฒนาอาคารชุดเป็นหลักอาจเผชิญกับความเสียหายด้านชื่อเสียง (reputation risk) และการระบายอุปทานคงค้างของอาคารชุดที่อาจทำได้ยากขึ้น หากอาคารได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์ดังกล่าว ซึ่งในที่สุดจะกระทบต่อการดำเนินธุรกิจในระยะยาวได้ โดย developer บางรายที่มีฐานะการเงินอ่อนแออยู่แล้วในช่วงก่อนหน้า อาจมีความสามารถในการชำระหนี้ลดลง และกระทบต่อความเชื่อมั่นในตลาดการเงินที่เปราะบางอยู่แล้ว ทำให้ความเสี่ยงในระบบการเงินปรับเพิ่มขึ้นได้

ที่ผ่านมา ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (สำนักงาน ก.ล.ต.) และกระทรวงการคลัง ได้มีการออกนโยบายต่าง ๆ เพื่อรักษาเสถียรภาพระบบการเงินและบรรเทาผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจการเงินที่จะมีต่อลูกหนี้ ทั้งมาตรการชั่วคราวเพื่อดูแลความเสี่ยงระยะสั้น ได้แก่ (1) มาตรการที่ช่วยเพิ่มสภาพคล่องเพื่อบรรเทาภาระการเงินถึงตัวของลูกหนี้ ทั้งการคงอัตราการผ่อนชำระขั้นต่ำของสินเชื่อบัตรเครดิตให้อยู่ที่ร้อยละ 8¹ มาตรการจ่ายตรงคงทรัพย์ ภายใต้โครงการคูปองกู้ เราช่วย ซึ่งช่วยลดค่างวดและยกเว้นดอกเบี้ย หากลูกหนี้สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไข นอกจากนี้ ธปท. ยังได้ขอความร่วมมือ สง. ในการพิจารณาช่วยเหลือลูกหนี้เพื่อบรรเทาผลกระทบของเหตุการณ์แผ่นดินไหว ผ่านการพิจารณาปรับลดอัตราการผ่อนชำระขั้นต่ำของสินเชื่อบัตรเครดิตปรับเงื่อนไขวงเงินฉุกเฉินชั่วคราวสำหรับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับและสินเชื่อส่วนบุคคลดิจิทัลให้เกินกว่าเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนด และพิจารณาช่วยเหลือสภาพคล่องและปรับเงื่อนไขสำหรับวงเงินทุกประเภท และ (2) มาตรการเพื่อประคับประคองภาคอสังหาริมทรัพย์ โดย ธปท. ผ่อนคลายหลักเกณฑ์การกำกับดูแลสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยและสินเชื่ออื่นที่เกี่ยวข้องกับสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย (เกณฑ์ loan to value: LTV) เป็นการชั่วคราว เพื่อบรรเทาปัญหาอุปทานคงค้างที่อยู่ในระดับสูงได้บ้าง สอดคล้องกับที่กระทรวงการคลังได้ออกมาตรการการลดค่าธรรมเนียมการโอน และจดจำนองเหลือร้อยละ 0.01 โดยมีผลถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2569 และ (3) มาตรการเพื่อดูแลความผันผวนในตลาดหลักทรัพย์ ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

¹ ผ่อนปรนออกไปอีก 1 ปี จนถึงสิ้นปี 2568 จากเดิมที่กำหนดให้อัตราร้อยละกลับสู่เกณฑ์ปกติที่ร้อยละ 10 ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2568

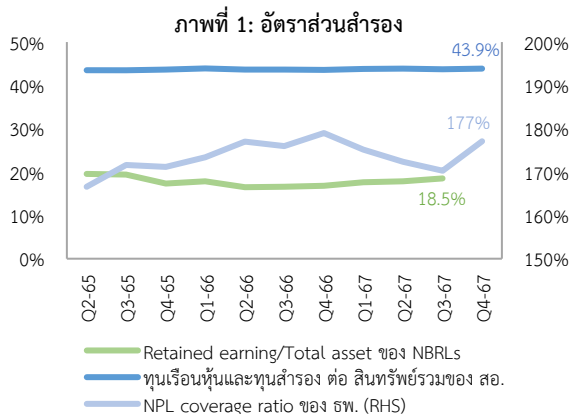
(ตลท.) และตลาดสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (TFEX) ได้แก่ การปรับราคาเสนอซื้อขายสูงสุดและต่ำสุด (ceiling & floor) การปรับกรอบการเคลื่อนไหวของราคาซื้อ-ขายหลักทรัพย์ระหว่างวัน (dynamic price band) การห้ามการยืมหลักทรัพย์มาเพื่อขาย (short sell) และ การปรับขอบเขตสูงสุดของการเคลื่อนไหวของราคาสัญญาซื้อขายล่วงหน้าและสัญญาสิทธิล่วงหน้าที่อนุญาตให้ทำการซื้อขายได้ (daily price limit)

อีกทั้ง มีมาตรการระยะยาว เพื่อช่วยให้ระบบการเงินมีเสถียรภาพและสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้ดียิ่งขึ้น ได้แก่ (1) มาตรการเพื่อสนับสนุนการเข้าถึงสินเชื่อ ทั้งการเตรียมความพร้อมโครงการ Your Data ซึ่งเป็นกลไกในการรับส่งข้อมูลภายในและภายนอกภาคการเงิน เพื่อเพิ่มโอกาสการเข้าถึงสินเชื่อด้วยราคาที่เหมาะสม รวมถึงการเตรียมการจัดตั้งสถาบันค้ำประกันเครดิตแห่งชาติ (National Credit Guarantee Agency: NaCGA) เพื่อยกระดับกลไกการค้ำประกันให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้ SMEs เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่หลากหลายด้วยต้นทุนทางการเงินที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความเสี่ยง ทั้งนี้ มาตรการข้างต้นยังช่วยสนับสนุนให้ สง. ประเมินความเสี่ยงของลูกค้าได้ครบถ้วนและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (2) มาตรการเสริมสร้างความเชื่อมั่นของนักลงทุน โดยสำนักงาน ก.ล.ต. ได้มีการยกระดับหลักเกณฑ์การอนุญาตให้ออกและเสนอขายตราสารหนี้ภาคเอกชนให้มีความเข้มงวดมากขึ้น รวมถึงปรับปรุงหลักเกณฑ์การเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อให้ผู้ลงทุนมีข้อมูลที่สามารถวิเคราะห์แนวโน้มความสามารถในการชำระหนี้และฐานะการเงินของผู้ออกตราสารหนี้ได้ดียิ่งขึ้น รวมถึงมีการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องในตลาดตราสารหนี้ อาทิ ผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ (bondholder representative: BHR) บริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือ (credit rating agency: CRA) และที่ปรึกษาทางการเงิน (financial advisor: FA) และ (3) มาตรการการแก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือน ทั้งการแก้หนี้เดิมที่มีปัญหาและการวางกรอบแก้หนี้ อย่างยั่งยืน เพื่อให้ภาคครัวเรือนมีความสามารถในการรองรับความไม่แน่นอนด้านรายได้ในอนาคตมากขึ้น โดยมีการปรับเงื่อนไขมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ที่มีปัญหาหนี้เรื้อรัง (persistent debt) ให้สามารถช่วยเหลือลูกหนี้ได้มากขึ้น และออกมาตรการ ง่าย ปิด จบ ภายใต้โครงการคุณสู้ เราช่วย เพื่อให้ลูกหนี้ปิดบัญชีหากชำระหนี้บางส่วน สำหรับหนี้เสียที่ยอดคงค้างไม่เกิน 5,000 บาท นอกจากนี้ ยังมีการบังคับใช้หลักเกณฑ์การให้สินเชื่ออย่างรับผิดชอบและเป็นธรรม (responsible lending) เพื่อเสริมสร้างบทบาทของผู้ให้บริการในการรับผิดชอบลูกค้าตลอดวงจรหนี้ที่เหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมวินัยทางการเงินผ่านการกระตุ้นพฤติกรรมตลอดวงจรหนี้

บทที่ 1 ประเด็นความเสี่ยงด้านเสถียรภาพระบบการเงิน

1.1 เสถียรภาพระบบการเงินโดยรวม

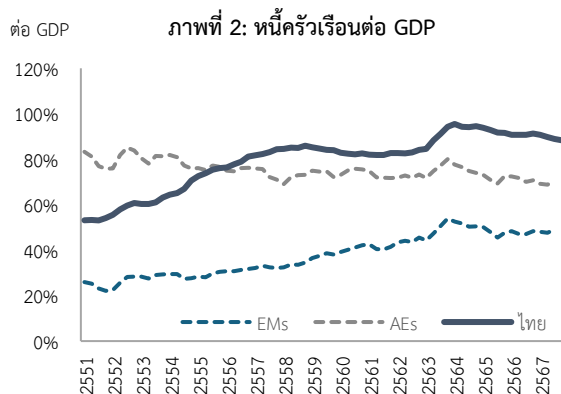
ระบบการเงินไทยโดยรวมมีเสถียรภาพและสามารถสนับสนุนกิจกรรมในภาคเศรษฐกิจจริง ภาคสถาบันการเงินยังมีความเข้มแข็ง แม้ได้รับผลกระทบจากคุณภาพหนี้ที่ด้อยลง โดยธนาคารพาณิชย์ (ธพ.) ทอยอดกันสำรองไว้แล้ว สะท้อนจากการมีอัตราส่วนการกันสำรองต่อหนี้ด้อยคุณภาพ (NPL coverage ratio) ในระดับสูง จึงส่งผลกระทบต่อผลประกอบการและอัตราส่วนเงินกองทุน (BIS ratio) ในปี 2567 ด้านผู้ให้บริการทางการเงินที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (non-bank retail lenders: NBRLs) แม้ได้รับ

หมายเหตุ : ข้อมูล NBRLs คำนวณจากผู้ให้บริการทางการเงินที่ไม่ใช่สถาบันการเงินจำนวน 31 บริษัท ถ่วงน้ำหนักตามสัดส่วนสินทรัพย์รวมของบริษัท โดยข้อมูลล่าสุด ณ ไตรมาส 3 ปี 2567 ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธพ.), SETSMART และกรมส่งเสริมสหกรณ์ (กสส.)

ผลกระทบและมีผลประกอบการอ่อนแอลง แต่ยังคงมีกำไรสุทธิเป็นบวก เนื่องจาก NBRLs ส่วนใหญ่มีส่วนต่างรายได้ดอกเบี้ยสุทธิ (net interest margin: NIM) อยู่ในระดับสูงเพียงพอรองรับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นและต้นทุนทางการเงินที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ NBRLs ยังมีกำไรสะสมเพื่อใช้รองรับการกันสำรอง (buffer) ในระดับสูงถึงร้อยละ 18.5 ของสินทรัพย์รวม (ภาพที่ 1) ขณะที่สหกรณ์ออมทรัพย์ (สอ.) ไม่ได้ได้รับผลกระทบจากคุณภาพหนี้ที่ด้อยลง เนื่องจากสามารถตัดบัญชีเงินเดือน จึงยังรักษาระดับหนี้ด้อยคุณภาพ (non-performing loan: NPL) ไว้ที่ระดับใกล้เคียงในอดีต

นอกจากนี้ ระดับหนี้ครัวเรือนไทยปรับลดลงต่อเนื่อง โดยหนี้ครัวเรือนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (gross domestic product: GDP) ลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 88.4 ณ สิ้นปี 2567 อย่างไรก็ตาม

ที่มา : ธพ. และ Bank for International Settlements (BIS) ณ ไตรมาส 3 ปี 2567

ระดับหนี้ครัวเรือนไทยยังคงอยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับต่างประเทศ ทั้งกลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่ (emerging markets: EMs) และกลุ่มประเทศเศรษฐกิจพัฒนาแล้ว (advanced economies: AEs) (ภาพที่ 2) จึงต้องติดตามพัฒนาการของหนี้ครัวเรือนและยังคงต้องมีมาตรการเพื่อดูแลหนี้ครัวเรือนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม เพื่อให้ครัวเรือนสามารถรองรับความไม่แน่นอนในอนาคต อาทิ ความไม่แน่นอนจากรายได้ (income shock) ได้ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้ระบบการเงินมีเสถียรภาพยิ่งขึ้น

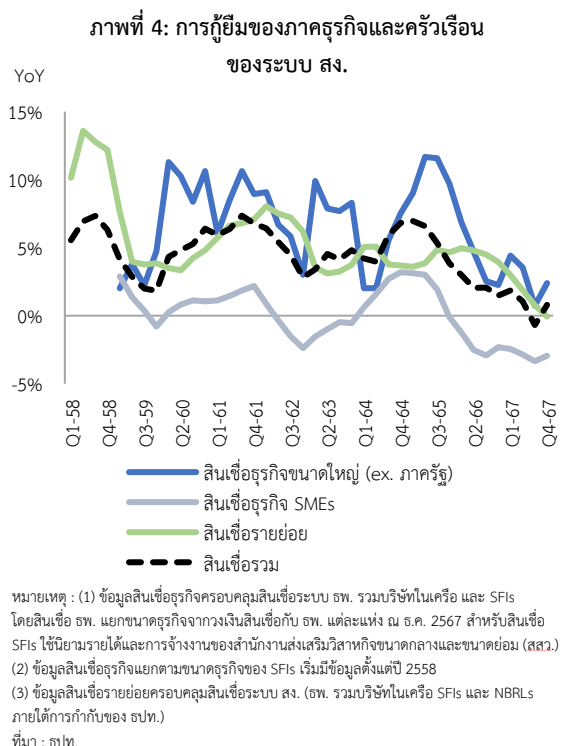
1.2 ความเสี่ยงสำคัญในระยะข้างหน้า

แม้ระบบการเงินไทยโดยรวมมีเสถียรภาพ แต่ยังคงต้องติดตามความเสี่ยงที่อาจกระทบต่อเสถียรภาพระบบการเงินไทยในระยะต่อไป ได้แก่ (1) ความเชื่อมั่นของนักลงทุนที่มีความเปราะบางและอ่อนไหวต่อทั้งปัจจัยภายในและภายนอกประเทศ จากภาวะเศรษฐกิจที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายการขึ้นภาษีนำเข้าของสหรัฐอเมริกา (สหรัฐฯ) รวมถึงบางภาคธุรกิจที่ยังมีปัญหาด้านโครงสร้างและการแข่งขัน การปรับลดอันดับความน่าเชื่อถือที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น รวมไปถึงประเด็นการถูกกล่าวโทษของผู้บริหารและบังคับขาย (force sell)

จากการใช้หุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ (บจ.) ไปเป็นหลักหลักทรัพย์ค้ำประกันของผู้บริหาร ส่งผลให้ตลาดหุ้นทำหน้าที่ตัวกลางในการระดมทุนได้ลดลง โดยดัชนีราคาหุ้นของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET index) ปรับลดลงต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2566 ส่งผลให้ในปี 2567 มูลค่าการออกและเสนอขายหุ้นที่ออกใหม่ต่อประชาชน (initial public offering: IPO) ปรับลดลงร้อยละ 37 ขณะที่ตราสารหนี้ภาคเอกชนมียอดคงค้างหดตัวที่ร้อยละ 2.5 โดยเป็นการหดตัวครั้งแรกในรอบ 13 ปี (ภาพที่ 3) ซึ่งความเชื่อมั่นที่เปราะบางของนักลงทุนจะส่งผลให้เกิดการขายสินทรัพย์ที่ทำให้ราคาสินทรัพย์ปรับลดลง กระทบต่อฐานะของนักลงทุนสถาบันและผู้ลงทุนรายย่อย รวมถึงส่งผลให้ต้นทุนการกู้ยืมผ่านตลาดทุนและความเสี่ยงในการออกหุ้นกู้ใหม่เพื่อทดแทนหุ้นกู้เดิมที่ครบกำหนดอายุ (rollover risk) ปรับเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะกลุ่มที่มีความเสี่ยงด้านเครดิตสูง โดยหากมีเหตุการณ์ที่ทำให้ราคาสินทรัพย์ในต่างประเทศปรับลดลงรุนแรง (global asset price correction) ความเชื่อมั่นของนักลงทุนอาจจะปรับแย่ลงอีก และอาจมีการเทขายสินทรัพย์จากความตื่นตระหนก (panic asset selling) ที่จะส่งผลต่อเสถียรภาพระบบการเงินได้

(2) ภาวะการเงินที่อาจตึงตัวมากขึ้นในระยะต่อไป โดยในปี 2567 การระดมทุนผ่านตลาดทุนลดลงจากความเชื่อมั่นของนักลงทุนที่เปราะบาง (ภาพที่ 3) ขณะที่สินเชื่อในระบบสถาบันการเงิน² (สง.) ขยายตัวเพียงร้อยละ 0.8 จากระยะเดียวกันปีก่อน ซึ่งเป็นระดับต่ำสุดที่สุดในรอบ 10 ปี (ภาพที่ 4) จากทั้งสินเชื่อธุรกิจและสินเชื่อรายย่อย โดยสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ และธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (small and medium enterprises: SMEs) ขยายตัวชะลอลงจากการชำระคืนสินเชื่อที่เร่งกู้ยืมไปในช่วงวิกฤติ COVID-19 ของภาคบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น โรงแรม ร้านอาหาร และการขนส่ง หลังรายได้ฟื้นตัวตามจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น และจากความต้องการสินเชื่อเพื่อการลงทุนที่ลดลงของภาคธุรกิจที่เผชิญกับปัญหาเชิงโครงสร้าง รายได้ฟื้นตัวช้า และได้รับผลกระทบจากการแข่งขันกับสินค้าและบริการของจีน เช่น ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ อสังหาริมทรัพย์ และการก่อสร้าง

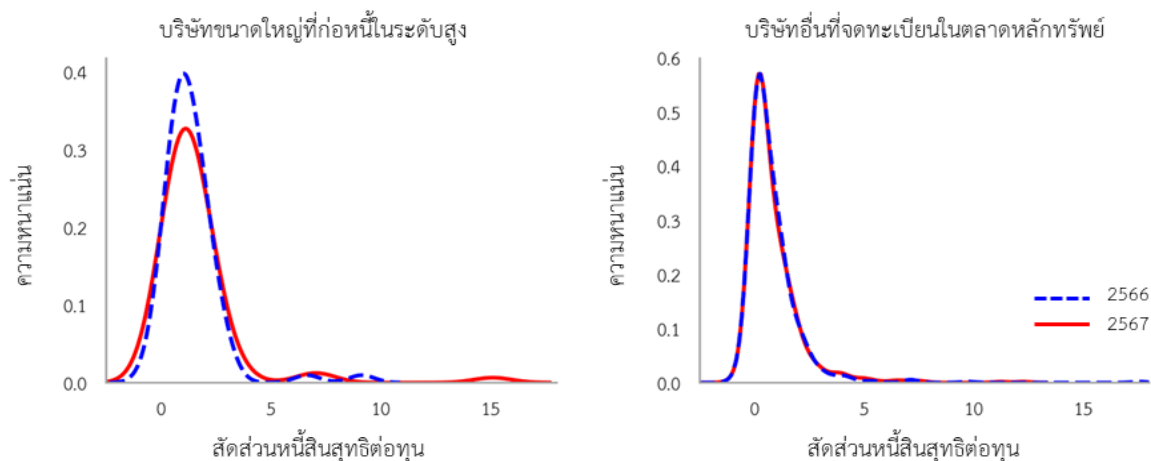
² ระบบสถาบันการเงิน (สง.) ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ (ธพ.) และรวมบริษัทในเครือ สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (specialized financial institution: SFIs) และ NBRLs ภายใต้การกำกับของ ธพท.

ภาคเอกชน อีกทั้งความเสี่ยงด้านเครดิตของผู้กู้ที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้ สง. ยังมีความระมัดระวังในการพิจารณาให้สินเชื่อ นอกจากนี้ ธุรกิจ SMEs ยังเผชิญกับปัญหาการเข้าถึงสินเชื่อเป็นทุนเดิม เนื่องจากประสบปัญหาด้านความสามารถในการแข่งขันและมีผลประกอบการอ่อนแอ ขาดข้อมูลประวัติทางการเงินและขาดหลักประกันที่เพียงพอในการพิจารณาสินเชื่อ รวมถึง SMEs บางรายได้รับปัจจัยกดดันเพิ่มเติมที่ทำให้สภาพคล่องตึงตัวมากขึ้น สะท้อนจากกระแสเงินสดที่ปรับแย่ลงตั้งแต่ COVID-19 จากรายได้ที่ยังฟื้นตัวไม่เต็มที่และสินเชื่อการค้า (supplier trade credit term) ที่ตึงตัวขึ้น ด้านสินเชื่อรายย่อยหดตัวร้อยละ 0.1 ในปี 2567 ตามความเสี่ยงในการชำระหนี้ที่เพิ่มขึ้นของครัวเรือนที่รายได้ฟื้นตัวช้าและมีภาระหนี้ในระดับสูง ทำให้ได้รับสภาพคล่องจากสง. ลดลง อีกทั้งมีปัจจัยกดดันเฉพาะในสินเชื่อบางประเภท ได้แก่ สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ซึ่งประสบปัญหาลูกหนี้ทิ้งรถ และราคารถมือสองตกต่ำจากการแข่งขันของรถยนต์ไฟฟ้าจากจีน และสินเชื่อบัตรเครดิตที่มีการจ่ายคืนหนี้เพิ่มขึ้นตามการปรับเกณฑ์การชำระหนี้ขึ้นต่ำจากร้อยละ 5 เป็นร้อยละ 8 เมื่อต้นปี 2567

ทั้งนี้ การประกาศขึ้นภาษีสินค้านำเข้าของสหรัฐฯ จะเป็นแรงกดดันเพิ่มเติมต่อการลงทุน การค้า และการแข่งขันกับสินค้าจีนที่เข้ามาในไทยมากขึ้น (import flooding) และอาจทำให้ฐานะการเงินความสามารถในการชำระหนี้และสภาพคล่องของภาคธุรกิจและครัวเรือนด้อยลง นำไปสู่ภาวะการเงินที่ตึงตัวขึ้นได้ในระยะข้างหน้า โดยเฉพาะธุรกิจที่มีการส่งออกไปยังสหรัฐฯ ในสัดส่วนที่สูงและขาดตลาดทดแทนยาก รวมถึงธุรกิจ SMEs ที่มีปัญหาด้านการเข้าถึงสินเชื่อและความสามารถในการแข่งขันอยู่ก่อนแล้ว ขณะที่เหตุการณ์แผ่นดินไหวส่งผลกระทบต่อธุรกิจภาคอสังหาริมทรัพย์เพิ่มเติมหลังจากที่เผชิญกับภาวะที่ชะลอตัวอยู่แล้ว โดยภาวะการเงินที่ตึงตัวขึ้นจะเป็นปัจจัยกดดันกิจกรรมทางเศรษฐกิจเพิ่มเติมได้ในระยะข้างหน้า

(3) บริษัทขนาดใหญ่บางรายที่มีการก่อหนี้ในระดับสูงเมื่อเทียบกับบริษัทอื่น ๆ (highly leveraged large corporations: HLLCs) และมีระดับหนี้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แม้ปัจจุบันบริษัทขนาดใหญ่โดยรวมจะมีฐานะการเงินดี และระดับหนี้ธุรกิจต่อ GDP ในภาพรวมทยอยปรับลดลงต่อเนื่อง แต่ HLLCs ที่เป็น บจ. มีค่ามัธยฐาน (median) ของสัดส่วนหนี้สินสุทธิต่อทุน (net debt to equity: net D/E) ที่ 1.23 เท่า สูงกว่า บจ. อื่น ๆ ที่มีค่ามัธยฐานของ net D/E เพียง 0.47 เท่า อีกทั้ง HLLCs บางรายมีระดับ net D/E ที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มอย่างมีนัย หรือมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยในปี 2567 (ภาพที่ 5)

ภาพที่ 5: การกระจายตัวของ net D/E

หมายเหตุ : (1) กราฟ Kernel Density Estimation (KDE) แสดงการกระจายตัวของข้อมูล net D/E ของบริษัทขนาดใหญ่ที่ก่อหนี้ในระดับสูง และบริษัทอื่นที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

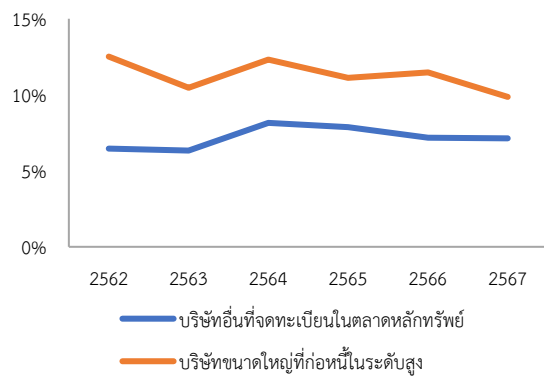
(2) ข้อมูลบริษัทอื่นที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ไม่รวม outliers หรือบริษัทที่มีค่า net D/E สูงกว่าค่าปกติอย่างมีนัยสำคัญ

(3) ค่าเฉลี่ย net D/E รายปี คำนวณจากค่าเฉลี่ย net D/E รายไตรมาส

ที่มา : SETSMART

ระดับหนี้ที่สูงโดยเปรียบเทียบของ HLLCs เกิดจากการที่ สง. และนักลงทุนมีความเชื่อมั่นต่อความสามารถในการชำระหนี้ของ HLLCs เนื่องจาก HLLCs ส่วนใหญ่มีผลประกอบการในเกณฑ์ดี (ภาพที่ 6) จึงยังไม่ส่งผลต่อเสถียรภาพในระยะสั้น อย่างไรก็ตามระดับหนี้ที่สูงขึ้นต่อเนื่องเป็นการสะสมความเปราะบางต่อฐานะการเงินของบริษัทบางราย และทำให้ความสามารถในการรองรับความเสี่ยง (negative shocks) ในอนาคตของบริษัทลดลง โดยเฉพาะ HLLCs ที่มี net D/E สูงกว่ากลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญ อีกทั้งมีรายได้และความสามารถในการชำระหนี้ที่ค่อนข้างอ่อนไหวต่อภาวะเศรษฐกิจ ซึ่งหากเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยได้รับผลกระทบอย่างมากจากนโยบายการค้าของประเทศต่าง ๆ อาจส่งผลกระทบต่อฐานะการเงินและการชำระหนี้ของ HLLCs บางรายแก่เจ้าหนี้ที่มีทั้ง สง. และผู้ลงทุนในตราสารหนี้ภาคเอกชนที่มีทั้งนักลงทุนสถาบันและบุคคลธรรมดา และอาจส่งผลกระทบต่อเนื่องไปยังความเชื่อมั่นของนักลงทุนและผู้ฝากเงิน และต่อเสถียรภาพระบบการเงินได้หากความเชื่อมั่นลดลงเป็นวงกว้าง โดยเฉพาะกรณีที่บริษัทมีความเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจและการเงินสูง โดย ณ สิ้นปี 2567 HLLCs มียอดคงค้างการกู้ยืมรวมทั้งสิ้น 6.1 ล้านล้านบาท ประกอบด้วยสินเชื่อจากสถาบันการเงินจำนวน 2.9 ล้านล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 22 ของยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจทั้งหมด) และตราสารหนี้ภาคเอกชน 3.2 ล้านล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 62 ของยอดคงค้างตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชน)

ภาพที่ 6: ความสามารถในการทำกำไร (OPM)

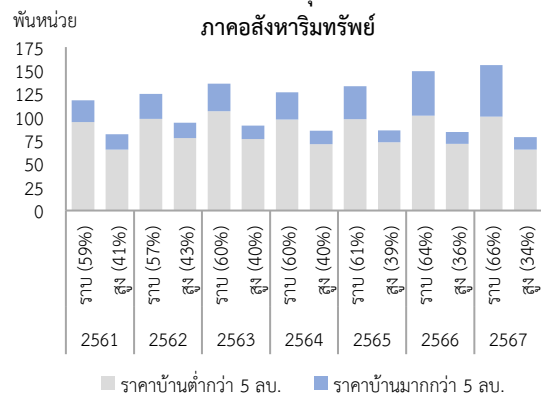

ที่มา : SETSMART

(4) ฐานะการเงินของผู้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์บางรายที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวหลังจากภาคอสังหาริมทรัพย์ได้ชะลอตัวต่อเนื่องและยังไม่มีสัญญาณฟื้นตัวชัดเจนในช่วงที่ผ่านมา อุปสงค์โดยรวมของตลาดที่อยู่อาศัยหดตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปีก่อนจากกำลังซื้อที่ลดลง โดยเฉพาะ กำลังซื้อของกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาทต่อเดือน ขณะที่อุปสงค์ของชาวต่างชาติชะลอลงจากจีนเป็นหลักตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ภาคอสังหาริมทรัพย์ยังคงเผชิญกับปัญหาอุปทานส่วนเกิน (oversupply) โดยเฉพาะที่อยู่อาศัยราคา 5 ล้านบาทขึ้นไป (ภาพที่ 7) ที่ผู้ประกอบการแข่งขันเปิดโครงการมากขึ้น สวนทางกับอุปสงค์ที่มีแนวโน้มชะลอลง

นอกจากนี้ เหตุการณ์แผ่นดินไหวในวันที่ 28 มีนาคม 2568 ยังส่งผลกระทบต่อความต้องการที่อยู่อาศัยในกลุ่มอาคารชุด และความเชื่อมั่นต่อภาคอสังหาริมทรัพย์ในระยะสั้น โดยอาจทำให้การระบายอุปทานคงค้างในกลุ่มดังกล่าวทำได้ยากขึ้น โดยผู้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์บางรายที่เน้นพัฒนาอาคารชุดเป็นหลักอาจเผชิญกับความเสี่ยงด้านชื่อเสียง (reputation risk) จนอาจกระทบต่อฐานะการเงินและการดำเนินธุรกิจในระยะยาวได้ นอกจากนี้ ผู้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (developer) บางรายที่มีฐานะ

ภาพที่ 7: จำนวนอุปทานคงค้างภาคอสังหาริมทรัพย์

ที่มา : Agency for Real Estate Affairs (AREA) คำนวณโดย ธปท.

การเงินอ่อนแออยู่แล้วในช่วงก่อนหน้านี้ อาจมีความสามารถในการชำระหนี้ลดลง และกระทบต่อความเชื่อมั่นในตลาดการเงินที่เปราะบางอยู่แล้ว ดังนั้น จึงควรติดตามพัฒนาการของภาคอสังหาริมทรัพย์อย่างใกล้ชิด

1.3 การดำเนินนโยบายเพื่อรักษาเสถียรภาพระบบการเงินในช่วงที่ผ่านมา

มองไปข้างหน้า เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวต่ำกว่าที่ประเมินไว้จากภาคการผลิตที่ถูกกดดันจากปัญหาเชิงโครงสร้างและการแข่งขันกับสินค้าต่างประเทศ รวมทั้งมีความเสี่ยงด้านต่ำและความไม่แน่นอนสูงขึ้นจากนโยบายการค้าและนโยบายภาษีของประเทศต่าง ๆ ซึ่งอาจส่งผลให้ความเปราะบางในระบบการเงินเพิ่มขึ้น ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (สำนักงาน ก.ล.ต.) และกระทรวงการคลัง จึงติดตามพัฒนาการด้านเสถียรภาพระบบการเงินอย่างใกล้ชิด รวมทั้งมีมาตรการ โครงการ และนโยบายต่าง ๆ เพื่อดูแลความเปราะบางดังกล่าว ได้แก่

มาตรการชั่วคราวเพื่อดูแลความเสี่ยงระยะสั้น

(1) มาตรการที่ช่วยเพิ่มสภาพคล่องเพื่อบรรเทาภาวะการเงินที่ตึงตัวของลูกหนี้ ได้แก่ การคงอัตราการผ่อนชำระขั้นต่ำของสินเชื่อบัตรเครดิตให้อยู่ที่ร้อยละ 8 เพื่อช่วยรักษาสภาพคล่องให้กับลูกหนี้กลุ่มเปราะบาง และลดภาระทางการเงินให้แก่ลูกหนี้ที่มีวินัยทางการเงินที่ดี (มีผลถึง 31 ธันวาคม 2568) มาตรการจ่ายตรง คงทรัพย์ ภายใต้โครงการค้ำจุน เราช่วย ซึ่งช่วยลดค่างวดและยกเว้นดอกเบี้ยหากลูกหนี้สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขได้ สำหรับลูกหนี้สินเชื่อบ้าน รถ และ SMEs ขนาดเล็กที่มีวงเงินไม่สูงมาก อีกทั้งยังช่วยให้ลูกหนี้สามารถรักษาสินทรัพย์ที่เป็นหลักประกันไว้ได้ (สมัครได้ถึง 30 เมษายน 2568 [คุณสู้ เราช่วย](#)) นอกจากนี้ เพื่อบรรเทาผลกระทบของเหตุการณ์แผ่นดินไหว ธปท. ขอความร่วมมือ สง. ในการพิจารณาช่วยเหลือลูกหนี้ โดยสามารถพิจารณาปรับลดอัตราการผ่อนชำระขั้นต่ำของสินเชื่อบัตรเครดิต ปรับเงื่อนไขวงเงินฉุกเฉินชั่วคราวสำหรับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับและสินเชื่อส่วนบุคคลดิจิทัลให้เกินกว่าเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนด³ และพิจารณาช่วยเหลือสภาพคล่องและปรับเงื่อนไขสำหรับวงเงินทุกประเภทโดยมีระยะเวลาไม่เกิน 12 เดือน (ประกาศ ณ 29 มีนาคม 2568)

(2) มาตรการประคับประคองภาคอสังหาริมทรัพย์ ธปท. ผ่อนคลายหลักเกณฑ์การกำกับดูแลสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยและสินเชื่ออื่นที่เกี่ยวข้องกับสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย (เกณฑ์ loan to value: LTV) เป็นการชั่วคราว เพื่อช่วยประคับประคองภาคอสังหาริมทรัพย์และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง โดยบรรเทาปัญหาอุปทานค้ำจุนที่อยู่ในระดับสูงได้บ้าง โดยผู้กู้เพื่อซื้อที่อยู่อาศัยจะได้รับ LTV สูงสุดร้อยละ 100 สำหรับการซื้อที่อยู่อาศัยราคาต่ำกว่า 10 ล้านบาทตั้งแต่สัญญาที่ 2 ขึ้นไป และการซื้อที่อยู่อาศัยราคาสูงกว่า 10 ล้านบาทตั้งแต่สัญญาที่ 1 เป็นต้นไป (มีผลบังคับใช้สำหรับสัญญาเงินกู้ที่ทำสัญญาตั้งแต่ 1 พฤษภาคม 2568 – 30 มิถุนายน 2569) สอดคล้องกับที่กระทรวงการคลังได้ออกมาตรการการลดค่าธรรมเนียมการโอน และจดจำนองเหลือร้อยละ 0.01 สำหรับที่อยู่อาศัยราคาต่ำกว่า 7 ล้านบาท

³ สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ กรณีรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาทต่อเดือน เงื่อนไขวงเงินน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.5 เท่าของรายได้ และมีเจ้าหนี้ได้ไม่เกิน 3 ราย และกรณีรายได้มากกว่าหรือเท่ากับ 30,000 บาทต่อเดือน เงื่อนไขวงเงินน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 เท่าของรายได้ และสินเชื่อส่วนบุคคลดิจิทัล เงื่อนไขวงเงินน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท และมีระยะเวลาชำระคืนสินเชื่อไม่เกิน 6 เดือน

(3) **มาตรการเพื่อดูแลความผันผวนในตลาดหลักทรัพย์** ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ตลท.) และตลาดสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (TFEX) ปรับเกณฑ์ซื้อขายหลักทรัพย์เป็นการชั่วคราว (ระหว่างวันที่ 8 – 11 เมษายน 2568) ในช่วงที่มีความไม่แน่นอนสูง โดย ตลท. **ปรับราคาเสนอซื้อขายสูงสุดและต่ำสุด** (ceiling & floor) จากร้อยละ 30 เป็นร้อยละ 15 จากราคาปิดวันก่อนหน้า **ปรับกรอบการเคลื่อนไหวของราคาซื้อขายหลักทรัพย์ระหว่างวัน** (dynamic price band) จากบวก/ลบร้อยละ 10 เป็นบวก/ลบร้อยละ 5 จากราคาซื้อขายล่าสุดของหลักทรัพย์นั้น และ**ห้ามการยืมหลักทรัพย์มาเพื่อขาย** (short sell) เป็นการชั่วคราว ขณะที่ TFEX **ปรับขอบเขตสูงสุดของการเคลื่อนไหวของราคาสัญญาซื้อขายล่วงหน้า** ที่อนุญาตให้ทำการซื้อขายได้ (daily price limit) ของสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (futures) และสัญญาสิทธิล่วงหน้า (options) ที่อ้างอิง SET50 Index Sector Index และ Single Stock จากร้อยละ 30 เป็นร้อยละ 15 ของราคาที่ใช้ชำระราคาต่ำสุด

มาตรการระยะยาว เพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพระบบการเงินและสนับสนุนเศรษฐกิจ

(1) **มาตรการสนับสนุนการเข้าถึงสินเชื่อ** มีการเตรียมความพร้อมโครงการ Your Data ซึ่งเป็นกลไกในการรับส่งข้อมูลทั้งภายในและภายนอกภาคการเงิน เช่น ข้อมูลการชำระและยอดคงค้างสินเชื่อ ข้อมูลการชำระค่าไฟฟ้า ประปา เพื่อให้ครัวเรือนและ SMEs ได้รับบริการทางการเงินที่ตอบโจทย์มากขึ้น เช่น มีกระบวนการขอสินเชื่อที่สะดวกขึ้น เพิ่มโอกาสการเข้าถึงสินเชื่อด้วยราคาที่เหมาะสม นอกจากนั้นยังมีการเตรียมการจัดตั้งสถาบันค้ำประกันเครดิตแห่งชาติ (National Credit Guarantee Agency: NaCGA) เพื่อยกระดับกลไกการค้ำประกันของภาครัฐที่มีอยู่ในปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพและสามารถส่งเสริมให้ SMEs เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่หลากหลายด้วยต้นทุนทางการเงินที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความเสี่ยง

(2) **มาตรการเสริมสร้างความเชื่อมั่นของนักลงทุน** สำนักงาน ก.ล.ต. ยกระดับหลักเกณฑ์การอนุญาตให้ออกและเสนอขายตราสารหนี้ภาคเอกชนให้มีความเข้มงวดมากขึ้น รวมถึงปรับปรุงหลักเกณฑ์การเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติม เช่น อัตราส่วนทางการเงิน (key financial ratio) ข้อมูลทางการเงินที่สำคัญ (financial highlight) และข้อกำหนดด้านการเงิน (financial covenants) เพื่อให้ผู้ลงทุนมีข้อมูลที่สามารถใช้วิเคราะห์แนวโน้มความสามารถในการชำระหนี้และฐานะการเงินของผู้ออกตราสารหนี้ได้ดียิ่งขึ้น (มีผลบังคับใช้ 1 สิงหาคม 2567) อีกทั้งมีมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ร่วมตลาดที่อยู่ในระบบนิเวศของตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชน เช่น ผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ (bondholder representative: BHR) บริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือ (credit rating agency: CRA) และที่ปรึกษาทางการเงิน (financial advisor: FA)

(3) **มาตรการแก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือน** ซึ่งเป็นปัญหาเรื้อรังอย่างต่อเนื่อง ทั้งการแก้หนี้เดิมที่มีปัญหาและการวางกรอบแก้หนี้อย่างยั่งยืน โดยการแก้หนี้เดิม มีการปรับปรุงเงื่อนไขมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ที่มีปัญหาหนี้เรื้อรัง (persistent debt) โดยขยายระยะเวลาปิดจบหนี้จาก 5 ปี เป็น 7 ปี (มีผลไตรมาส 1 ปี 2568) ปรับปรุงเงื่อนไขมาตรการปรับโครงสร้างหนี้ด้วยการรวมหนี้ (debt consolidation) โดยผ่อนปรนเงื่อนไขเกณฑ์ LTV ให้เกินกว่าเพดานที่กำหนด (มีผลถึง 31 ธันวาคม 2568) และออกมาตรการ จ่าย ปิด จบ ภายใต้โครงการค้ำกู้ เราช่วย โดยให้ลูกหนี้สามารถเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้แบบชำระหนี้บางส่วนเพื่อปิดบัญชีสำหรับหนี้เสียที่ยอดคงค้างไม่เกิน 5,000 บาท (สมัครได้ถึง 30 เมษายน 2568 [คุณสู้ เราช่วย](#)) ด้านการวางกรอบแก้หนี้อย่างยั่งยืน มีการบังคับใช้หลักเกณฑ์การให้สินเชื่ออย่างรับผิดชอบและเป็นธรรม (responsible lending) เพื่อเสริมสร้างบทบาทของผู้ให้บริการในการรับผิดชอบต่อลูกค้าตลอดวงจรหนี้ที่เหมาะสม ประกอบด้วย 3 เรื่องสำคัญ ได้แก่ (1) การปรับโครงสร้างหนี้ทั้งก่อนและหลังเป็น NPL

อย่างน้อย 1 ครั้ง (2) การช่วยเหลือลูกหนี้เรื้อรัง โดยช่วยเหลือให้ปิดจบหนี้ได้เร็วขึ้นและลดภาระดอกเบี้ย และ (3) การคุ้มครองสิทธิลูกหนี้ โดยคิดดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมที่เป็นธรรมมากขึ้น ให้ลูกหนี้ได้รับข้อมูลสำคัญ ถูกต้องครบถ้วนและเปรียบเทียบได้ รวมทั้งส่งเสริมวินัยทางการเงินผ่านการกระตุ้นพฤติกรรมตลอดวงจรหนี้

บทที่ 2 การติดตามความเสี่ยงด้านเสถียรภาพระบบการเงิน

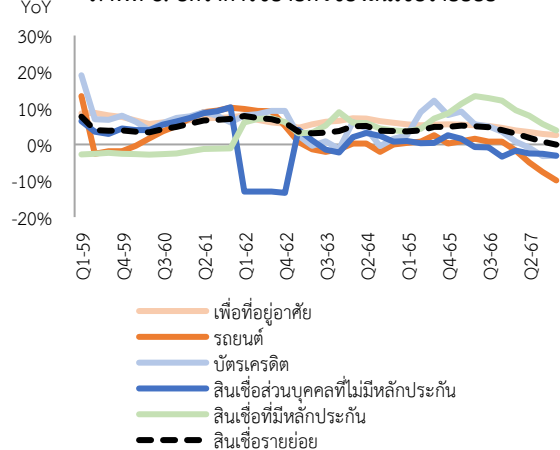
2.1 ภาพรวมเศรษฐกิจการเงินไทย

2.1.1 ภาวะการเงิน

ภาวะการเงินในปี 2567 ดึงตัวขึ้นจากปีก่อนจากการขยายตัวของสินเชื่อในระดับต่ำ การหดตัวของการลงทุนในตราสารหนี้ภาคเอกชน และการลดลงของมูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดหลักทรัพย์ โดยสินเชื่อรวมของระบบสถาบันการเงิน (สง.) ขยายตัวในระดับต่ำที่ร้อยละ 0.8 จากระยะเดียวกันปีก่อน (ภาพที่ 4) สินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ขยายตัวร้อยละ 2.4 จากระยะเดียวกันปีก่อน ลดลงจากที่ขยายตัวถึงร้อยละ 11.7 ในปี 2565 จากความต้องการสินเชื่อที่ลดลงในภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการท่องเที่ยว อีกส่วนหนึ่งจากการชำระคืนหนี้ที่เร่งกู้ยืมไปในช่วงวิกฤติ COVID-19 ขณะที่บางภาคธุรกิจเผชิญกับปัญหาเชิงโครงสร้าง รายได้ฟื้นตัวช้า และได้รับผลกระทบจากการแข่งขันของสินค้าจีน จึงยังไม่มีความต้องการลงทุนเพิ่ม ประกอบกับ สง. ยังมีความระมัดระวังในการให้สินเชื่อตามความเสี่ยงด้านเครดิตที่เพิ่มขึ้น ด้านสินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (small and medium enterprises: SMEs) หดตัวร้อยละ 3 จากระยะเดียวกันปีก่อนตามความเสี่ยงด้านเครดิตที่เพิ่มขึ้น จากรายได้ที่ฟื้นตัวช้า การเผชิญปัญหาเชิงโครงสร้าง และการแข่งขันจากสินค้าจีน

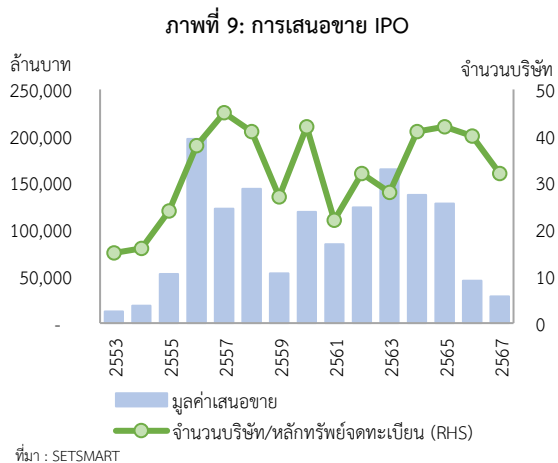
สินเชื่อรายย่อยขยายตัวชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง โดยหดตัวร้อยละ 0.1 จากระยะเดียวกันปีก่อน ซึ่งเป็นการหดตัวครั้งแรกในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา (ภาพที่ 8) ทั้งจากครัวเรือนบางกลุ่มที่มีกำลังซื้ออ่อนแอตามรายได้ที่ฟื้นตัวช้าและภาระหนี้ที่อยู่ในระดับสูง รวมถึงมีปัจจัยเสี่ยงเฉพาะของธุรกิจยานยนต์ที่ส่งผลให้สินเชื่อเช่าซื้อหดตัว ขณะที่สินเชื่อบัตรเครดิตหดตัวจากการคืนหนี้ภายหลังการปรับอัตราดอกเบี้ยขึ้นต่ำในปี 2567 อีกทั้ง สง. มีความระมัดระวังในการให้สินเชื่อโดยคัดเลือกกลุ่มที่มีคุณภาพดีและหันมาให้สินเชื่อที่มีความเสี่ยงต่ำมากขึ้น โดยเฉพาะสินเชื่อที่มีหลักประกัน เช่น สินเชื่อจำนำทะเบียนรถ สินเชื่อบ้านแลกเงิน สินเชื่อรถแลกเงิน และสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ทำให้สินเชื่อประเภทดังกล่าวยังคงขยายตัวได้

ภาพที่ 8: อัตราการขยายตัวของสินเชื่อรายย่อย

หมายเหตุ : สินเชื่อส่วนบุคคลที่ไม่มีหลักประกัน และสินเชื่อส่วนบุคคลที่มีหลักประกัน มีการเปลี่ยนแปลงนิยามการรายงานประเภทสินเชื่อตั้งแต่ไตรมาส 1 ปี 2562 ส่งผลให้มีการย้ายกลุ่มข้อมูลระหว่างสินเชื่อทั้ง 2 ประเภท
ที่มา : ธปท.

การระดมทุนผ่านตราสารหนี้ภาคเอกชนหดตัวร้อยละ 2.5 จากระยะเดียวกันปีก่อน เป็นการหดตัวต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาส 2 ปี 2567 ส่วนหนึ่งจากผู้ออกตราสารหนี้บางรายมีสภาพคล่องเหลือนำไปชำระหนี้ได้ อีกส่วนหนึ่งจากปัจจัยกดดันด้านการระดมทุนที่เพิ่มขึ้น ทั้งการฟื้นตัวของบางภาคธุรกิจ การเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ออกตราสารหนี้ที่ถูกปรับลดอันดับความน่าเชื่อถือ และปัญหาธรรมาภิบาลของบางบริษัท จึงทำให้นักลงทุนเลือกลงทุนในตราสารหนี้ภาคเอกชนที่ออกโดยบริษัทซึ่งเป็นที่รู้จักในวงกว้างและมีอันดับความน่าเชื่อถือตั้งแต่ระดับ A ขึ้นไป ขณะที่ผู้ออกตราสารหนี้ที่มีอันดับความน่าเชื่อถือในกลุ่ม BBB กลุ่มที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือต่ำกว่าระดับลงทุน (non-investment grade) และกลุ่มที่ไม่ได้จัดอันดับความน่าเชื่อถือ (unrated) มีความเสี่ยงมากขึ้นในการออกหุ้นกู้ใหม่เพื่อทดแทนหุ้นกู้เดิมที่ครบกำหนดอายุ (rollover) จึงต้องเสนอหุ้นกู้ที่มีหลักประกันหรือผลตอบแทนในระดับสูงขึ้นเพื่อจูงใจนักลงทุน

การระดมทุนผ่านตลาดหลักทรัพย์โดยการเสนอขายหุ้นออกใหม่ต่อประชาชน (initial public offering: IPO) ลดลง โดยในปี 2567 มีบริษัทเสนอขายหุ้น IPO ลดลงจาก 40 รายในปีก่อนหน้ามาอยู่ที่ 32 ราย มูลค่าเสนอขายลดลงร้อยละ 37 จากปีก่อนมาอยู่ที่ 28,745 ล้านบาท (ภาพที่ 9) เนื่องจากดัชนีราคาหลักทรัพย์ปรับลดลงจากความกังวลทั้งภายในและต่างประเทศ ทำให้ความน่าสนใจในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ไทยลดลง นักลงทุนจึงชะลอการลงทุนส่งผลให้การระดมทุนของภาคธุรกิจผ่านตลาดทุนทำได้ยากขึ้น

2.1.2 สถานการณ์ราคาสินทรัพย์

ในปี 2567 ไม่พบสัญญาณการเก็งกำไรในราคาสินทรัพย์ทางการเงินและอสังหาริมทรัพย์ในประเทศ อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยระยะ 10 ปี ปรับลดลง 39 basis points (bps) จากแนวโน้มเศรษฐกิจไทยที่ขยายตัวต่ำกว่าคาด และการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทย ขณะที่ส่วนต่างอัตราผลตอบแทนของตราสารหนี้ภาคเอกชนกับพันธบัตรรัฐบาลระยะสั้น (corporate bond spread) ปรับเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะ spread กลุ่ม BBB เพิ่มขึ้น 23 bps จากการที่นักลงทุนมีความกังวลเรื่องผลประกอบการ ความเสี่ยงด้านเครดิตและข่าวเชิงลบของผู้ออกตราสารหนี้บางราย จึงเลือกลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ (flight to quality) (ภาพที่ 10)

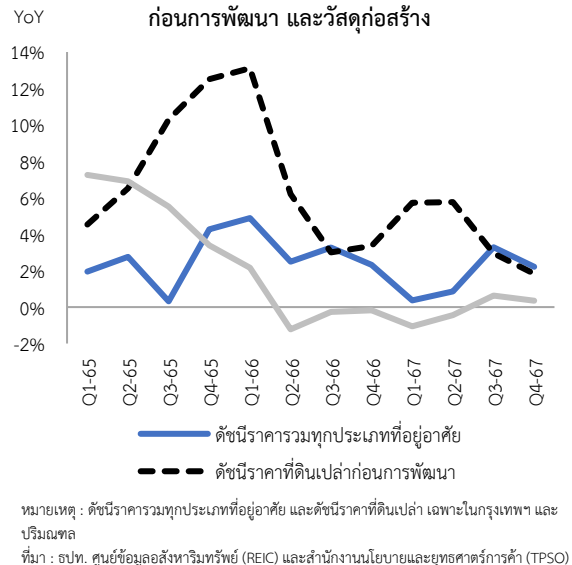
ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET index) ปรับลดลงต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2566 (ภาพที่ 11) แม้จะปรับเพิ่มขึ้นในช่วงไตรมาส 4 ของปี 2567 จากการเมืองในประเทศที่มีเสถียรภาพมากขึ้น และมาตรการกระตุ้นความเชื่อมั่นในตลาดทุน อาทิ การจัดตั้งกองทุนรวมวายุภักษ์ และการปรับเงื่อนไขกองทุนที่ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี (ThaiESG และ ThaiESGX) เพื่อชะลอการขายของผู้ถือหุ้นในตลาดทุน โดยในปี 2567 SET index ลดลงต่ำสุดระหว่างปีที่ 1,274.01 จุด หรือลดลงร้อยละ 10 จากสิ้นปี 2566 จากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในประเทศที่ยังไม่ทั่วถึง

การเบิกจ่ายงบประมาณของภาครัฐที่ล่าช้า ประเด็นถูกกล่าวโทษของบางบริษัท รวมถึงผลตอบแทนของ

สินทรัพย์ต่างประเทศที่สูงกว่าไทย และลดลงต่อเนื่องในช่วงต้นปี 2568 มาแตะระดับต่ำสุดในรอบ 10 ปี จากเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวต่ำกว่าคาด นโยบายภาษีและนโยบายการค้าของประเทศต่าง ๆ รวมถึงผลกระทบจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวในปลายเดือนมีนาคมที่ผ่านมา

ด้านภาคอสังหาริมทรัพย์ ดัชนีราคาที่อยู่อาศัย ในปี 2567 เพิ่มขึ้นบ้างตามต้นทุนการพัฒนาโครงการที่สูงขึ้นจากทั้งราคาที่ดิน วัสดุก่อสร้าง และค่าก่อสร้าง (ภาพที่ 12) โดยเฉพาะต้นทุนค่าที่ดินตามแนวรถไฟฟ้า สำหรับอุปสงค์โดยรวมของตลาดที่อยู่อาศัยหดตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปีก่อน แม้มีสัญญาณดีขึ้นบ้างในช่วงปลายปี 2567 ซึ่งการหดตัวเป็นไปตามกำลังซื้อที่ลดลงของผู้ที่มีความต้องการซื้อที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะกลุ่มที่รายได้ต่ำกว่า 30,000 บาทต่อเดือน ขณะที่อุปสงค์ของชาวต่างชาติชะลอลงในกลุ่มลูกค้าจากประเทศจีน ตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจ โดยภาคอสังหาริมทรัพย์ยังคงเผชิญกับปัญหาอุปทานส่วนเกิน (oversupply) โดยเฉพาะที่อยู่อาศัยราคา 5 ล้านบาทขึ้นไป (ภาพที่ 7) ที่ผู้ประกอบการมีการแข่งขันกันเปิดโครงการมากขึ้นในช่วงที่ผ่านมา สวนทางกับอุปสงค์ที่มีแนวโน้มชะลอลง อีกทั้งยังพบการเพิ่มขึ้นของอุปสงค์สำหรับที่อยู่อาศัยมือสองที่มีที่ตั้งในเมืองและราคาที่ยังเข้าถึงได้

ภาพที่ 12: ดัชนีราคาที่อยู่อาศัย ที่ดินเปล่า ก่อนการพัฒนา และวัสดุก่อสร้าง

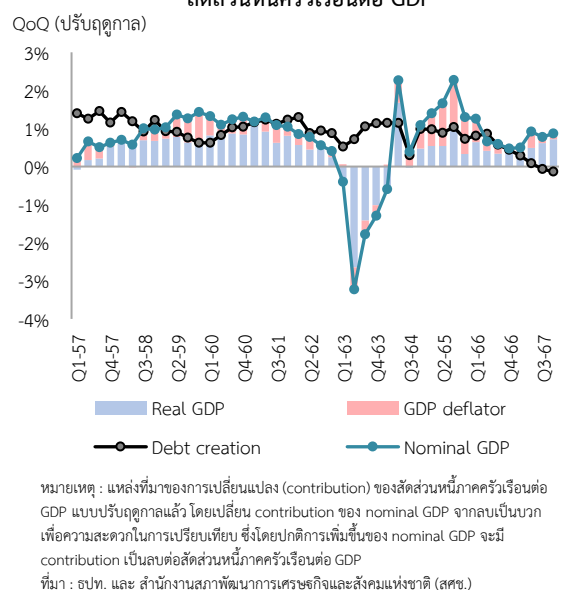

2.2 ฐานะการเงินของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ

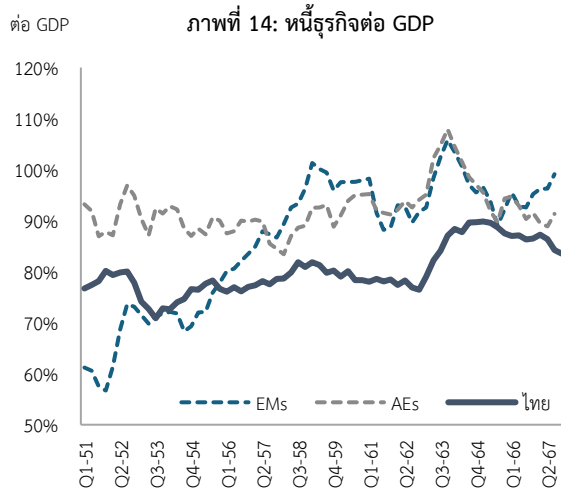
2.2.1 ระดับหนี้ของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ

ระดับหนี้ของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจทยอยปรับลดลงต่อเนื่อง โดยหนี้ภาคครัวเรือนอยู่ในกระบวนการปรับลดหนี้ (deleveraging) ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงต่อเสถียรภาพระบบการเงินในระยะยาว สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (gross domestic product: GDP) ณ สิ้นปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 88.4 ทยอยปรับลดลงจากจุดสูงสุดในปี 2564 ที่ร้อยละ 95.5 (ภาพที่ 2) โดยหนี้ครัวเรือนในปัจจุบันยังอยู่ในระดับที่สูงเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ทั้งนี้ การลดลงของสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP มาจากการก่อหนี้ที่ลดลงเร็วกว่าการขยายตัวของเศรษฐกิจที่ทยอยปรับดีขึ้น (ภาพที่ 13) ส่งผลให้ครัวเรือนกลุ่มเปราะบางที่มีภาระหนี้สูงเข้าถึงสินเชื่อได้ลดลงและอาจประสบปัญหาขาดสภาพคล่องในการดำรงชีพ อย่างไรก็ตาม ในระยะยาวหนี้ครัวเรือนที่ลดลงจะช่วยลดความเสี่ยงต่อเสถียรภาพระบบการเงิน โดยภาระหนี้ในระดับที่เหมาะสมจะเอื้อให้เศรษฐกิจสามารถขยายตัวได้อย่างยั่งยืน และยังทำให้ครัวเรือน

ภาพที่ 13: แหล่งที่มาของการเปลี่ยนแปลง สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP

มีความสามารถในการรองรับความไม่แน่นอนในอนาคตได้เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะหากเกิดเหตุการณ์ที่อาจส่งผลกระทบอย่างมากต่อรายได้ของครัวเรือน (income shock)

ที่มา : ธปท. และ Bank for International Settlements (BIS) ณ ไตรมาส 3 ปี 2567

หนี้ภาคธุรกิจมีแนวโน้มปรับลดลงทั้งสินเชื่อ

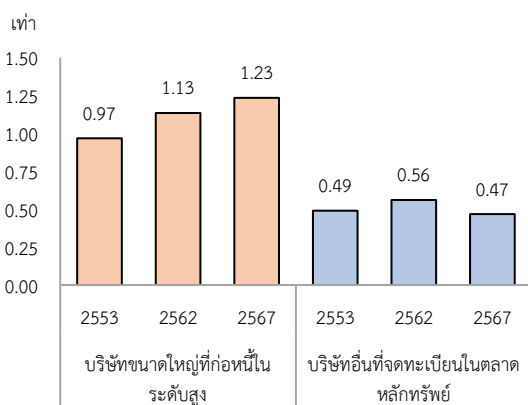
และตราสารหนี้ภาคเอกชน โดยสัดส่วนหนี้ภาคธุรกิจต่อ GDP ณ สิ้นปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 83.5 ปรับลดลงจากสิ้นปี 2566 ที่ร้อยละ 86.8 จากการกู้ยืมที่ชะลอลงมากกว่าอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ นอกจากนี้ สัดส่วนหนี้ภาคธุรกิจต่อ GDP ของไทยยังอยู่ในระดับต่ำกว่าและมีแนวโน้มปรับลดลงสวนทางกับค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ EMs และ AEs (ภาพที่ 14)

อย่างไรก็ตาม บริษัทขนาดใหญ่บางรายมี

การก่อหนี้ในระดับสูง (highly leveraged large corporations: HLLCs) โดยมีสัดส่วนหนี้สินสุทธิต่อทุน (net debt to equity: net D/E) ที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของ

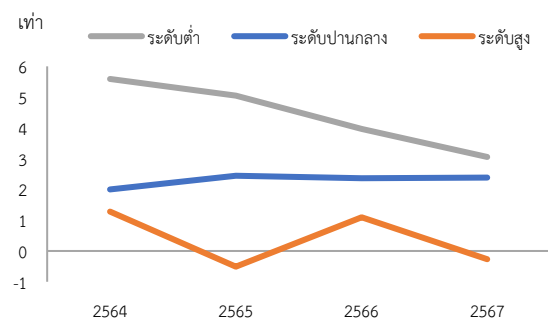
บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ (บจ.) อื่น ๆ (ภาพที่ 15) แม้ว่าจะยังมีผลประกอบการอยู่ในเกณฑ์ดี และส่วนใหญ่ยังมีความสามารถในการชำระหนี้ที่ดี โดยบริษัทบางแห่งมีการก่อหนี้เพิ่มอย่างต่อเนื่องหรือมีผลประกอบการลดลงจากปีก่อน จึงต้องติดตาม HLLCs ที่มีระดับหนี้สูงและมีความเสี่ยงด้านความสามารถในการชำระหนี้สูงขึ้น (ภาพที่ 16) ทั้งนี้ หนี้ที่อยู่ในระดับสูงเป็นการสะสมความเปราะบางทางการเงินที่อาจทำให้ความสามารถในการรับมือกับความไม่แน่นอนในอนาคตและความสามารถในการชำระหนี้ของบริษัทลดลง ทั้งในส่วนของสินเชื่อที่กู้ยืมจาก ธ. และตราสารหนี้ภาคเอกชน อันจะส่งผลกระทบต่อเนื่องไปยังฐานะการเงินของนักลงทุนในตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชนและตลาดทุน รวมถึงกองทุนรวม บริษัทประกันภัย และสหกรณ์ออมทรัพย์ และอาจกระทบต่อความเชื่อมั่นของทั้งนักลงทุนและผู้ฝากเงินได้อีกทางหนึ่ง

ภาพที่ 15: สัดส่วนหนี้สินสุทธิต่อทุน (net D/E)

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ย net D/E รายปี คำนวณจากค่าเฉลี่ย net D/E รายไตรมาส
ที่มา : SETSMART

ภาพที่ 16: ความสามารถในการชำระหนี้ (ICR) แบ่งตามภาระหนี้

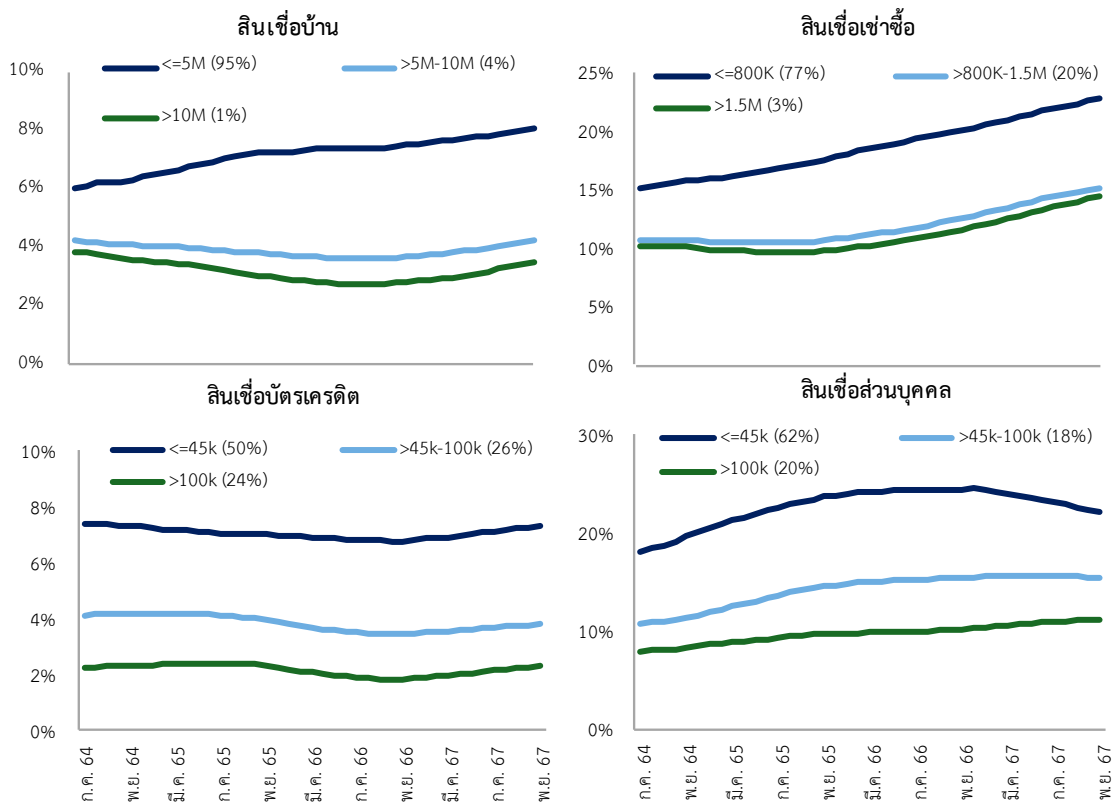

หมายเหตุ : การแบ่งกลุ่ม ICR ตามภาระหนี้ของ HLLCs พิจารณาจาก net D/E โดย
- ระดับหนี้สูง มีระดับหนี้สูงกว่ากลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญ (outlier)
- ระดับหนี้ปานกลาง มีค่า net D/E มากกว่า 1.5 เท่า
- ระดับหนี้ต่ำ มีค่า net D/E น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.5 เท่า
ที่มา : SETSMART

2.2.2 ความสามารถในการชำระหนี้ของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ

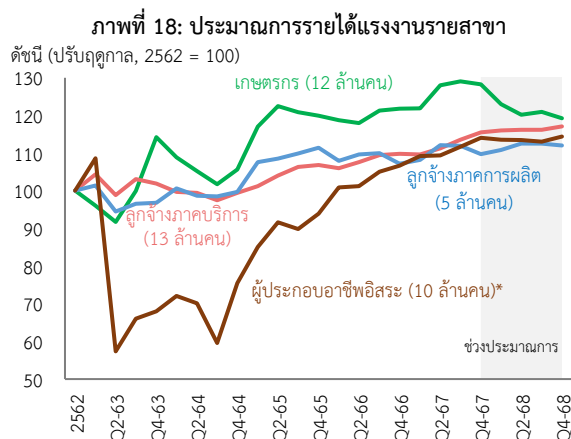
ความสามารถในการชำระหนี้ของภาคครัวเรือนและ SMEs มีแนวโน้มด้อยลง ช้ำเติมปัญหาสภาพคล่องตึงตัว โดยความสามารถในการชำระหนี้ของภาคครัวเรือนอ่อนแอลงในทุกประเภทสินเชื่อ สะท้อนจากสัดส่วนจำนวนบัญชีที่ค้างชำระเกิน 30 วันที่ยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น⁴ ในทุกกลุ่มลูกหนี้ (ภาพที่ 17) โดยคุณภาพสินเชื่อของภาคครัวเรือนที่ด้อยลงได้รับผลกระทบจากหลายปัจจัย ได้แก่ (1) การขยายตัวของเศรษฐกิจที่มีความแตกต่างกัน ส่งผลให้รายได้ของครัวเรือนบางส่วนยังฟื้นตัวไม่เต็มที่ โดยเฉพาะผู้ประกอบการอาชีพอิสระที่แม้จะมีรายได้ฟื้นตัวดีขึ้นในระยะหลัง แต่ยังฟื้นตัวช้ากว่ากลุ่มอื่นและไม่เพียงพอที่จะชดเชยหลุมรายได้ที่หายไปในช่วง COVID-19 ได้ (ภาพที่ 18) (2) ค่าครองชีพที่ยังอยู่ในระดับสูงตามการปรับขึ้นของดัชนีราคาผู้บริโภคที่ปรับเพิ่มขึ้นเร็วในช่วงก่อนหน้า (ภาพที่ 19) (3) ภาระหนี้ที่ยังอยู่ในระดับสูง และ (4) กลุ่มลูกหนี้เปราะบางที่เคยได้รับความช่วยเหลือไปในช่วงก่อนหน้าและทยอยออกจากมาตรการ แต่ยังมีรายได้ที่ฟื้นตัวไม่เต็มที่

ภาพที่ 17: สัดส่วนจำนวนบัญชีที่ค้างชำระเกิน 30 วัน (%) แบ่งตามกลุ่มวงเงิน

หมายเหตุ : ข้อมูลครอบคลุม ธพ. และรวมบริษัทในเครือ SFIs NBRLs และบริษัทอื่น ๆ ที่เป็นสมาชิกบริษัทข้อมูลเครดิตแห่งชาติ (NCB) ณ พ.ย. 2567 และ moving average 12 เดือน, ข้อมูลในวงเล็บ () แสดงสัดส่วนบัญชีในแต่ละกลุ่มวงเงิน
ที่มา : NCB คำนวณโดย ธพ.

⁴ จำนวนบัญชีที่ค้างชำระเกิน 30 วัน ของสินเชื่อส่วนบุคคลที่ลดลงจากนโยบายยกหนี้เสียให้กลุ่มเปราะบางของ SFIs บางแห่ง

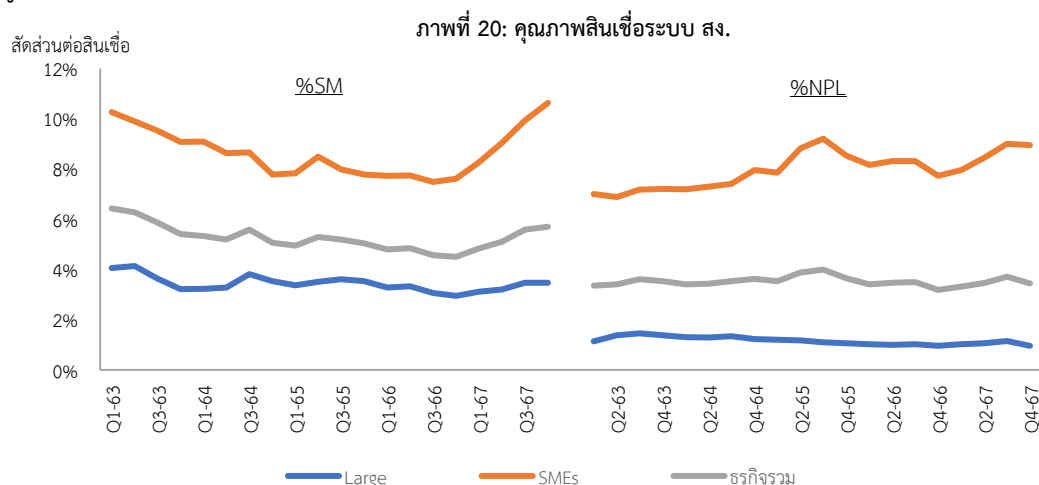

หมายเหตุ: () จำนวนแรงงานในปี 2566, * รวมนายจ้าง
ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร และการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของภาคครัวเรือนไทย สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร คำนวณและประมาณการโดย ธพท.

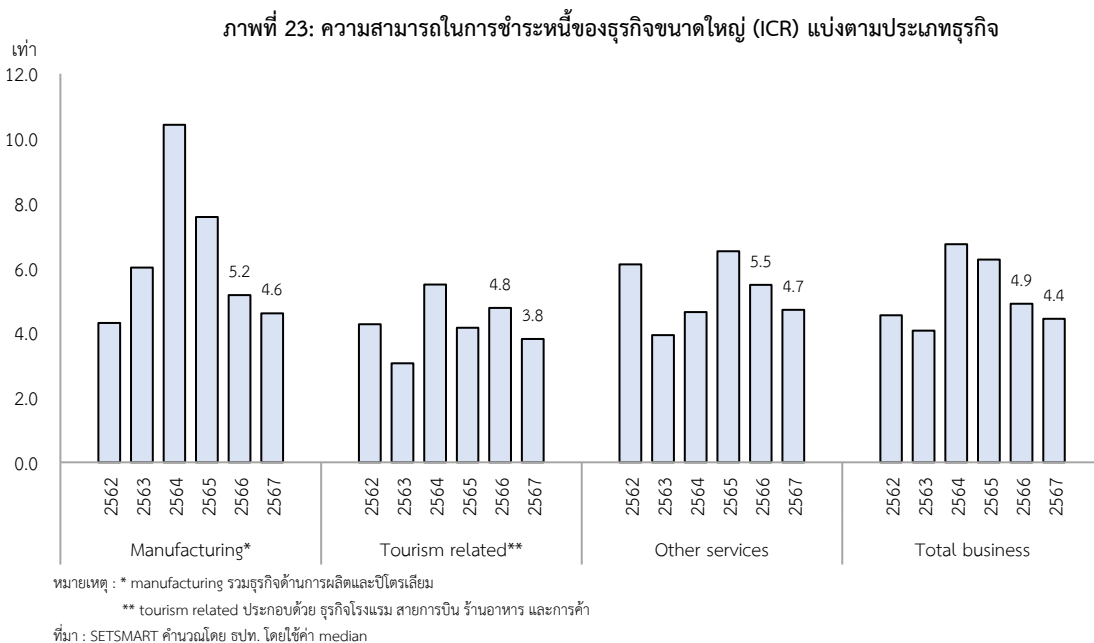
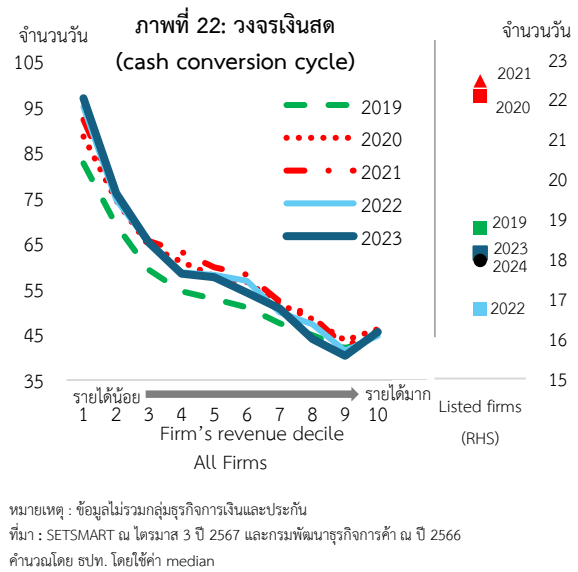
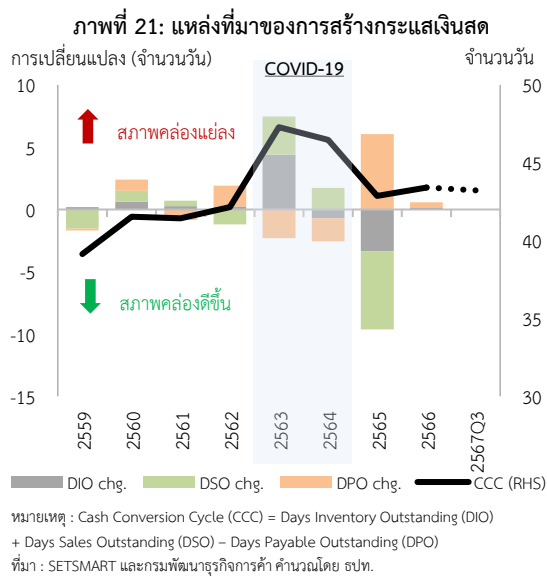
ที่มา: TPISO

ความสามารถในการชำระหนี้ของธุรกิจด้อยลงจากปีก่อน แม้สัดส่วน NPL (non-performing loan หรือ stage 3) จะเริ่มทรงตัว โดยสัดส่วนสินเชื่อ SM (special mention หรือ stage 2) ในปี 2567 เติบโตขึ้นอยู่ที่ร้อยละ 5.7 จากร้อยละ 4.5 ในปี 2566 ขณะที่สัดส่วน NPL แม้ปรับเพิ่มขึ้นในช่วงต้นปี 2567 แต่เริ่มทรงตัวในไตรมาส 4 (ภาพที่ 20) โดยทั้ง SM และ NPL ที่เริ่มตัวขึ้นเกิดจากการด้อยลงของคุณภาพสินเชื่อ SMEs เป็นสำคัญ โดย SMEs ยังฟื้นตัวช้าและมีสภาพคล่องที่ตึงตัวขึ้น สะท้อนจากกระแสเงินสดที่ปรับแย่ลงตั้งแต่ช่วง COVID-19 จากรายได้ที่ยังฟื้นตัวไม่เต็มที่และสินเชื่อการค้า (supplier trade credit term) ที่ตึงตัวขึ้น (ภาพที่ 21) โดยเฉพาะธุรกิจขนาดเล็กที่ฟื้นตัวช้ากว่าธุรกิจขนาดใหญ่ (ภาพที่ 22) รวมทั้งมีปัญหาการเข้าถึงสินเชื่อเป็นทุนเดิม ด้านธุรกิจขนาดใหญ่ เริ่มมีสัญญาณบ่งชี้ถึงความสามารถในการชำระหนี้ที่ด้อยลง อัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย (interest coverage ratio: ICR⁵) ปรับลดลงมาอยู่ที่ 4.4 เท่า ในปี 2567 จาก 4.9 เท่าในปี 2566 โดยหลักจากภาคการผลิต ซึ่งบางส่วนต้องเผชิญแรงกดดันจากปัญหาเชิงโครงสร้างและการแข่งขันจากสินค้าต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ICR ของธุรกิจขนาดใหญ่ในทุกภาคธุรกิจยังคงสูงกว่าระดับที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงในการชำระหนี้ที่ 1 เท่าอย่างมีนัย (ภาพที่ 23)

หมายเหตุ: (1) ระบบ สง. ประกอบด้วย ระบบ ธพท. รวมบริษัทในเครือ SFIs และ NBRLs ที่ไม่ใช่ บ.ลูกของ ธพท. (2) นิยามขนาดสินเชื่อธุรกิจ โดย ธพท. รวมบริษัทในเครือ ใช้วงเงินสินเชื่อ ไม่รวม interbank ที่ธุรกิจมีกับ ธพท. แต่ละแห่ง ณ ธ.ค. 2567 (Large corporate > 500 ลบ. และ SMEs ไม่เกิน 500 ลบ.), SFIs ใช้นิยาม สสว. ที่อิงรายได้ และการจ้างงาน, NBRLs ใช้สินเชื่อ nano finance และสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับที่มีสินเชื่อที่มีทะเบียนรถเป็นประกันที่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ
ที่มา: ธพท.

⁵ ICR คำนวณจากอัตราส่วนกำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีต่อดอกเบี้ยจ่าย

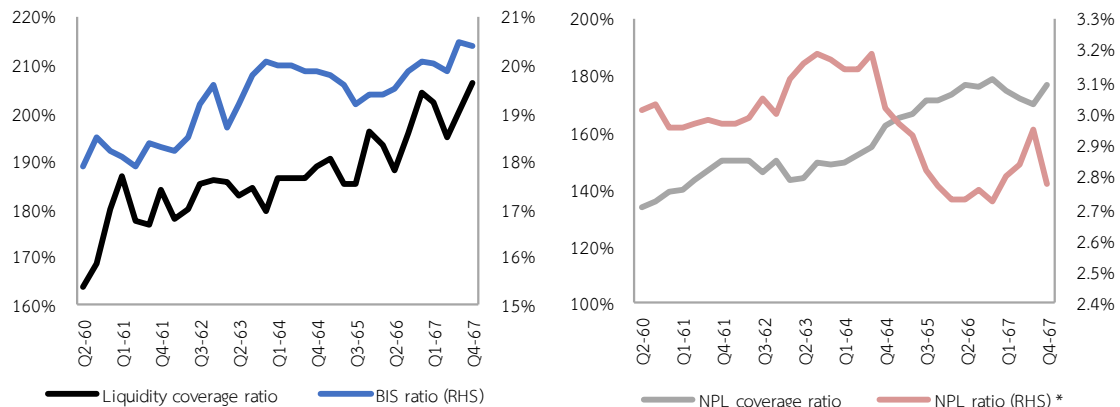

2.3 ความเข้มแข็งของสถาบันการเงินในระบบการเงินไทย

ระบบสถาบันการเงินไทยมีเสถียรภาพและมีความมั่นคง ทั้งธนาคารพาณิชย์ (ธพ.) ผู้ให้บริการทางการเงินที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (non-bank retail lenders: NBRLs) สหกรณ์ออมทรัพย์ (สอ.) บริษัทประกันภัย และกองทุนรวมตราสารหนี้ทั่วไปที่เปิดให้ผู้ลงทุนซื้อหรือขายคืนหน่วยลงทุนได้ทุกวันทำการ (daily fixed income: DFI)

ธพ. ไทย มีเสถียรภาพ ทั้งด้านความมั่นคงและสภาพคล่อง โดยอัตราส่วนเงินกองทุน (BIS ratio) ททยอยเพิ่มขึ้นต่อเนื่องมาอยู่ที่ร้อยละ 20.4 ณ สิ้นปี 2567 สูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด⁶ และสูงเป็นอันดับ 2 ของภูมิภาค⁷ และอัตราส่วนการกันสำรองต่อหนี้ด้อยคุณภาพ (NPL coverage ratio) ททยอยปรับเพิ่มขึ้น หลังวิกฤติ COVID-19 ที่ร้อยละ 150 ณ ไตรมาสที่ 4 ปี 2562 มาอยู่ที่ร้อยละ 177.1 ณ สิ้นปี 2567 ขณะที่อัตราส่วนสภาพคล่อง (liquidity coverage ratio: LCR) ณ สิ้นปี 2567 สูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่ต้องดำรง⁸ ถึง 2 เท่า ที่ร้อยละ 206.4 (ภาพที่ 24)

ภาพที่ 24: เครื่องชี้ด้านเงินกองทุน เงินสำรองและสภาพคล่องของระบบธพ.

หมายเหตุ : ข้อมูลระบบ ธพ. ไม่รวมบริษัทในเครือ
 *สินเชื่อบริษัทในระบบ ธพ. รวมบริษัทในเครือ
 ที่มา : ธพท.

ด้านผลประกอบการ ธพ. ปี 2567 ปรับดีขึ้นจากปีก่อนหน้าจากรายได้ที่มีใช้ดอกเบี้ยตามการวัดมูลค่าตราสารทางการเงินเป็นสำคัญ อีกทั้งค่าใช้จ่ายสำรองปรับลดลงเนื่องจาก ธพ. ได้ทยอยกันสำรองไปแล้วในช่วง 2 – 3 ปีก่อนหน้า แม้คุณภาพสินเชื่อมีแนวโน้มด้อยลง สะท้อนจากอัตราส่วน NPL ต่อสินเชื่อรวม (NPL ratio) ที่ปรับเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ธพ. สามารถบริหารจัดการหนี้ด้อยคุณภาพได้ ทั้งการปรับโครงสร้างหนี้และการขายหนี้ ส่งผลให้ NPL ไม่เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด (NPL cliff) โดย ณ สิ้นปี 2567 NPL ratio อยู่ที่ร้อยละ 2.8 ต่ำกว่าในช่วงวิกฤติ COVID-19 และต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ EMs⁹ ที่ร้อยละ 3.3 ในปี 2565

NBRLs มีฐานะการเงินดีในภาพรวม แม้ความสามารถในการทำกำไรของ NBRLs บางรายมีแนวโน้มลดลงตามคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยลง โดยรวมใน 3 ไตรมาสแรกของปี 2567 NBRLs มีอัตรากำไรสุทธิ (net profit margin: NPM) อยู่ที่ร้อยละ 15.2 ลดลงจากปี 2566 ที่ร้อยละ 16.9 จากการตั้งผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นเพิ่มขึ้นและต้นทุนทางการเงินที่สูงขึ้น (ภาพที่ 25 และ 26) อย่างไรก็ตาม NBRLs ส่วนใหญ่ยังมีฐานะการเงินเข้มแข็งในการรองรับความเสี่ยง โดยมีกำไรสะสมสูงถึงร้อยละ 18.5 ของสินทรัพย์รวม และมีการกันสำรองเพื่อรองรับความเสี่ยงด้านเครดิตอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ NBRLs มีการบริหารการกู้ยืมให้สอดคล้องกับการขยายตัวของสินเชื่อที่ชะลอลงและต้นทุนที่สูงขึ้น ส่งผลให้อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (D/E ratio) ปรับลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อน (ภาพที่ 27)

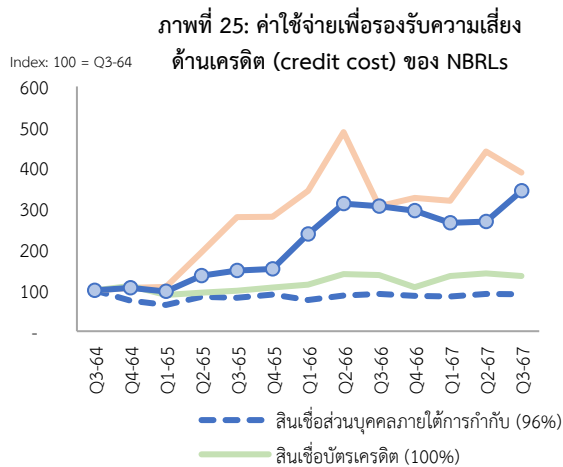
⁶ เกณฑ์การดำรงเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงขั้นต่ำปัจจุบันอยู่ที่ร้อยละ 12 สำหรับ ธพ. ที่มีความสำคัญต่อระบบในประเทศ (Domestic systemically important banks: D-SIBs) และร้อยละ 11 สำหรับ ธพ. ที่ไม่ใช่ D-SIBs

⁷ ประเทศในภูมิภาค ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และเวียดนาม ข้อมูล ณ ไตรมาส 3 ปี 2567

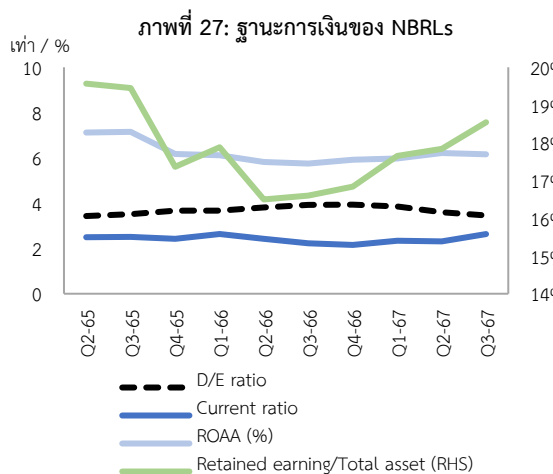
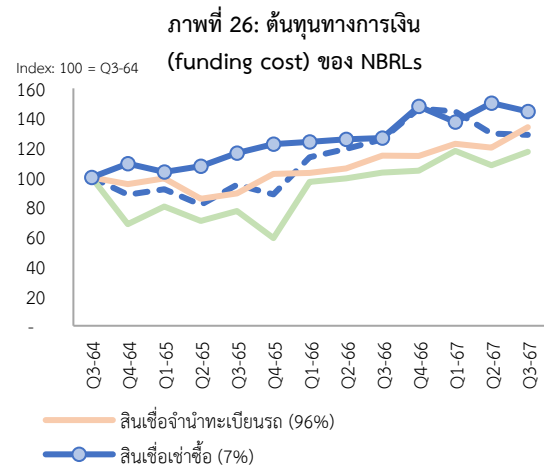
⁸ อัตราส่วนสภาพคล่อง (liquidity coverage ratio: LCR) ขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับ ธพ. คือ ร้อยละ 100

⁹ กลุ่มประเทศ EMs ตาม MSCI Emerging Markets

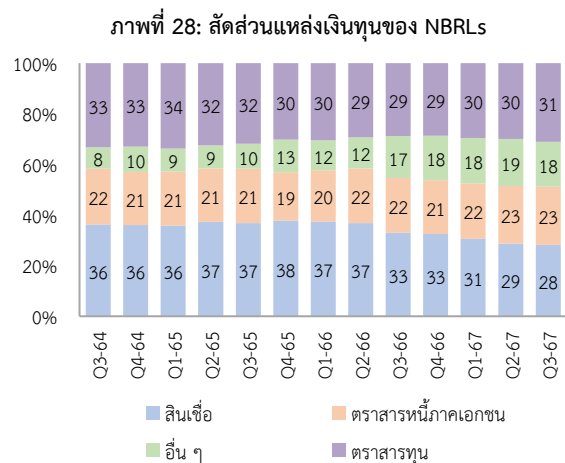
ทั้งนี้ ภายใต้ภาวะการเงินที่ตึงตัวขึ้นทั้งด้านสินเชื่อและตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชน NBRLs บางแห่งที่มีฐานะการเงินเปราะบาง อาจมีความเสี่ยงด้านการระดมทุนเพิ่มขึ้น เนื่องจาก NBRLs ระดมทุนผ่านการกู้ยืมจาก สง. และตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชนในสัดส่วนกว่าร้อยละ 50 ของแหล่งเงินทุนทั้งหมด (ภาพที่ 28)

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักตามสัดส่วนสินเชื่อจากบริษัทที่มีสัดส่วนสินเชื่อสูงในแต่ละประเภทสินเชื่อ โดยคำนวณจากบริษัทสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ จำนวน 21 แห่ง
สินเชื่อจำนำทะเบียนรถ จำนวน 19 แห่ง สินเชื่อบัตรเครดิต จำนวน 8 แห่ง และสินเชื่อเช่าซื้อ จำนวน 13 แห่ง โดย () แสดงสัดส่วนสินเชื่อของบริษัทที่นำมาคำนวณต่อสินเชื่อรวมแต่ละประเภท
ที่มา : SETSMART และ ธปท. จำนวนโดย ธปท.

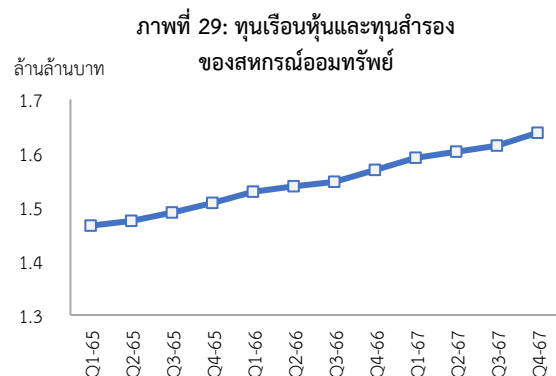
หมายเหตุ : return on average asset (ROAA)
ที่มา : SETSMART และ ธปท. จำนวนโดย ธปท. จากค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักตามสัดส่วนสินทรัพย์รวมจากบริษัทจำนวน 31 บริษัท

ที่มา : ธปท. จำนวนโดย ธปท. จากค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักตามสัดส่วนสินทรัพย์รวมจากบริษัทจำนวน 31 บริษัท

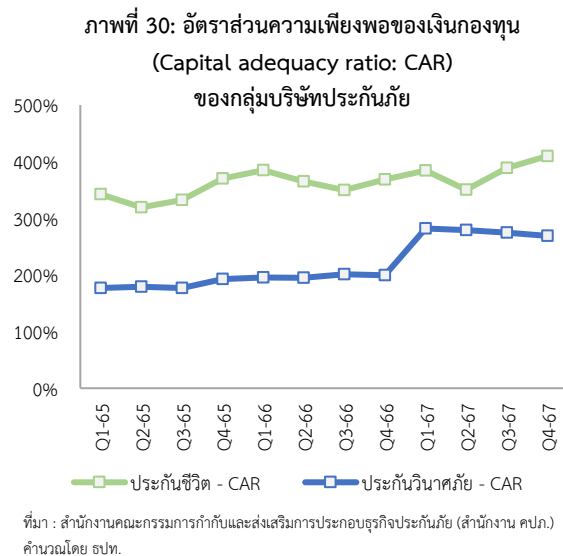
ฐานะการเงินของ สอ. โดยรวมยังเข้มแข็ง

ทุนเรือนหุ้นและทุนสำรองในปี 2567 ขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ 4.4 จากปีก่อน (ภาพที่ 29) ขณะที่ความเสี่ยงด้านเครดิตอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจาก สอ. ได้รับประโยชน์จากการหักเงินเดือนของผู้กู้เพื่อชำระสินเชื่อได้ก่อน ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนให้ สอ. ยังคงขยายสินเชื่อได้ต่อเนื่อง สำหรับภาวะการเงินที่ตึงตัวขึ้นส่งผลกระทบต่อ สอ. จำกัด เนื่องจากแหล่งเงินทุนหลักมาจากเงินค่าหุ้นและเงินฝากของสมาชิก ทั้งนี้ ภายใต้ภาวะที่ความเชื่อมั่นของนักลงทุนยังมีความเปราะบางและอาจกระทบต่อความเสี่ยงในตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชน สอ. ที่มีเงินลงทุนเกือบร้อยละ 25 ของสินทรัพย์รวม

หมายเหตุ : ข้อมูลรวมสหกรณ์ออมทรัพย์และทุนสมสหกรณ์ออมทรัพย์
ที่มา : กรมส่งเสริมสหกรณ์ (กสส.) จำนวนโดย ธปท.

ยังสามารถบริหารความเสี่ยงในการลงทุนได้ โดยลงทุนในตราสารหนี้ภาคเอกชนที่มีอันดับความน่าเชื่อถือในระดับที่ดีเป็นส่วนใหญ่ตามหลักเกณฑ์การลงทุนของ สอ. รวมถึงมีการกำหนดสัดส่วนการกระจุกตัวสูงสุด (concentration limit) เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงจากการกระจุกตัวในการลงทุนได้ดีขึ้น

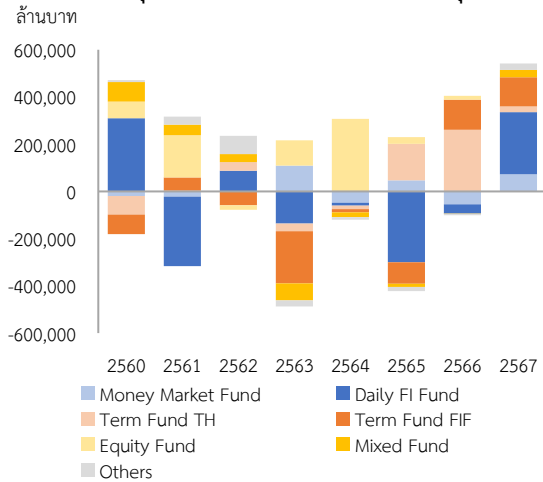

บริษัทประกันภัยโดยรวมมีฐานะการเงินและผลประกอบการอยู่ในเกณฑ์ดี โดยอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน (capital adequacy ratio: CAR) ของบริษัทประกันชีวิตและบริษัทประกันวินาศภัยอยู่ที่ร้อยละ 410 และ 269 ตามลำดับ สูงกว่าระดับที่กฎหมายกำหนดไว้ที่ร้อยละ 100 (ภาพที่ 30) โดยความเสี่ยงของบริษัทประกันภัยในช่วงที่ผ่านมาเกิดจากการประกันสุขภาพที่ได้รับผลกระทบจากราคาและความถี่ของการรักษาพยาบาลที่สูงขึ้น ทำให้ต้นทุนการรับประกันภัยสูงขึ้น สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (สำนักงาน คปภ.) จึงกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขการรับประกันภัยให้มี

ค่าใช้จ่ายร่วม (co-payment) ในการต่ออายุสัญญาประกันภัยสุขภาพตั้งแต่ 20 มีนาคม 2568 เป็นต้นไป เพื่อให้สามารถบริหารความเสี่ยงและควบคุมต้นทุนที่เกิดจากการรักษาพยาบาล ลดพฤติกรรมการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนที่เกินความจำเป็น และช่วยชะลอการปรับค่าเบี้ยประกันสุขภาพไม่ให้เพิ่มขึ้นเร็วเกินไปในระยะยาว ส่งผลให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการประกันภัยสุขภาพได้มากขึ้น และสร้างความยั่งยืนให้กับระบบประกันภัย ทั้งนี้ ต้องติดตามผลกระทบจากการจ่ายค่าสินไหมทดแทนความเสียหายจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวในวันที่ 28 มีนาคม 2568 แม้การประเมินเบื้องต้นคาดว่าจะไม่ส่งผลกระทบต่อฐานะของบริษัทประกันอย่างมีนัย เนื่องจากบริษัทส่วนใหญ่มีการทำประกันภัยต่อความเสียหายส่วนเกิน (excess of loss) รวมถึงการประกันภัยต่อเฉพาะราย (facultative reinsurance) สำหรับภัยเฉพาะรายขนาดใหญ่ไว้กับบริษัทประกันภัยต่อที่มีความมั่นคงทางการเงิน

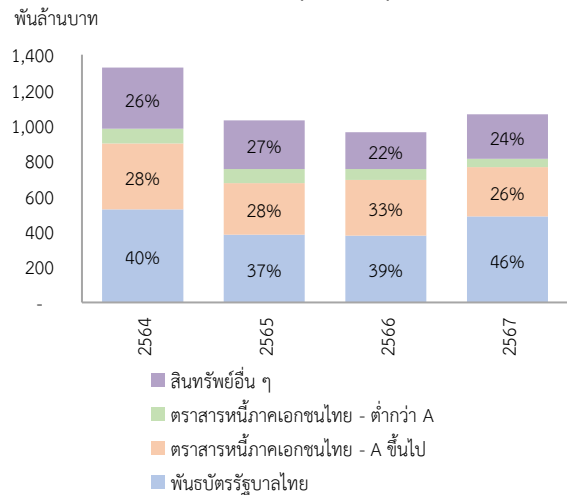
กองทุนรวม DFI มีกระแสเงินลงทุนสุทธิไหลเข้าอย่างต่อเนื่องในปี 2567 (ภาพที่ 31) จากการคาดการณ์ทิศทางอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางส่วนใหญ่ทั่วโลกมีแนวโน้มปรับลดลง แม้ข่าวการกล่าวโทษของ บจ. บางแห่งส่งผลให้เกิดการไถ่ถอนหน่วยลงทุนในบางกองทุนรวมในช่วงเดือนกรกฎาคม – สิงหาคม แต่ในภาพรวมกองทุนรวม DFI สามารถบริหารสภาพคล่องเพียงพอรองรับการไถ่ถอนได้ โดยกองทุนรวม DFI ได้บริหารจัดการสภาพคล่องด้วยการเพิ่มสัดส่วนการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลไทยที่เป็นสินทรัพย์สภาพคล่องสูง และระมัดระวังการลงทุนเพิ่มขึ้นหลังมีข่าวเชิงลบของ บจ. หลายแห่ง โดยลดสัดส่วนการลงทุนในตราสารหนี้ภาคเอกชนของไทยลง (ภาพที่ 32) อย่างไรก็ดี เงินลงทุนยังคงมีแนวโน้มไหลเข้ากองทุนรวมตราสารหนี้อย่างต่อเนื่องจากการคาดการณ์ผลตอบแทนที่มีความน่าสนใจมากขึ้นในช่วงวัฏจักรดอกเบี้ยขาลง

ภาพที่ 31: ปริมาณการซื้อขายรายปีของ
กองทุนรวม (flow) แบ่งตามประเภทกองทุน

ที่มา : Morningstar

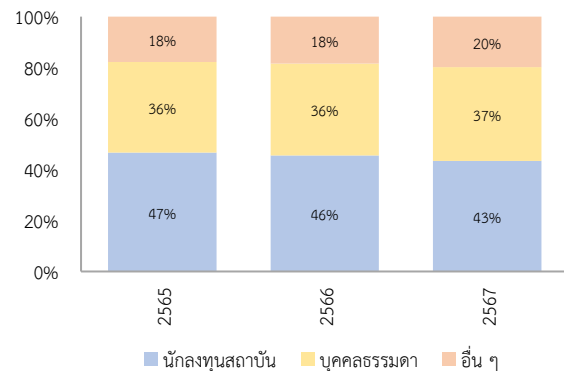
ภาพที่ 32: การลงทุนในกองทุนรวม DFI

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (สำนักงาน ก.ล.ต.)
คำนวณโดย ธปท.

ในระยะต่อไป ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อเสถียรภาพระบบ สง. และตัวกลางทางการเงินอื่น ๆ ที่ควรติดตาม คือ (1) ความเชื่อมั่นของนักลงทุนซึ่งปัจจุบันค่อนข้างระมัดระวังการลงทุน ซึ่งหากมีเหตุการณ์ที่จะกระทบต่อความเชื่อมั่นเพิ่มเติมจะทำให้การ rollover ในตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชน โดยเฉพาะกลุ่ม BBB และ A- มีปัญหา และอาจลดทอนความเชื่อมั่นต่อนักลงทุนสถาบันที่ลงทุนในตราสารหนี้ภาคเอกชนกว่าร้อยละ 43 ของยอดคงค้างตราสารหนี้ภาคเอกชนทั้งหมด (ภาพที่ 33) และ (2) ฐานะการเงินของ NBRLs บางแห่งที่ได้รับผลกระทบจากแนวโน้มคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยลง อาจนำไปสู่การระดมทุนที่ยากและมีต้นทุนสูงขึ้นอีก ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องของ NBRLs และความเชื่อมั่นของตลาดการเงินโดยรวม

ภาพที่ 33: สัดส่วนยอดคงค้างตราสารหนี้
ภาคเอกชน แบ่งตามประเภทผู้ลงทุน

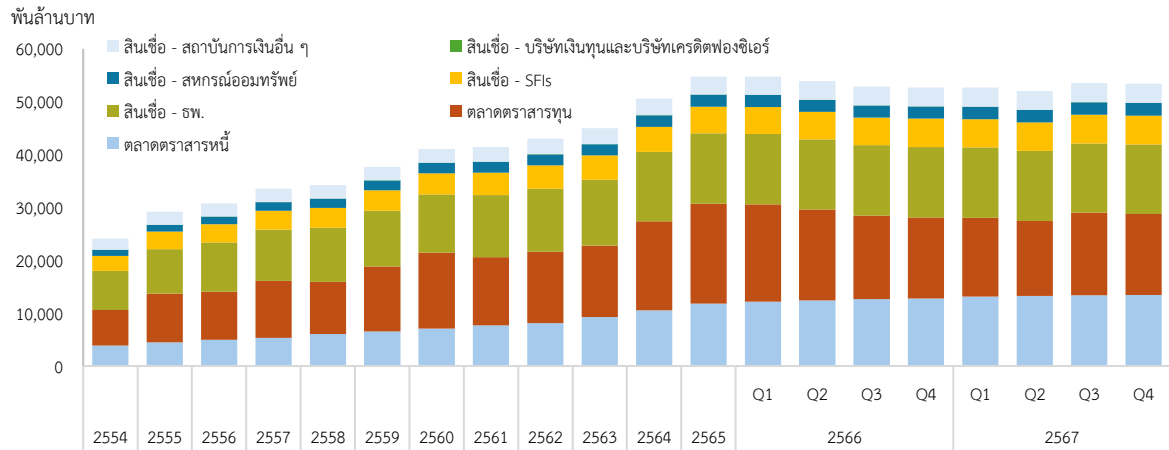

ที่มา : สำนักงาน ก.ล.ต. คำนวณโดย ธปท.

ภาคผนวก ระบบการเงินไทย

1. โครงสร้างระบบการเงินไทย

1.1 ระบบการเงินไทย จำแนกตามการระดมทุน

หมายเหตุ : 1. เงินให้กู้ยืมแก่ภาคครัวเรือนและสถาบันการเงินที่ไม่แสวงหากำไร ภาคธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน
2. มูลค่าตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาด SET และ mai ยกเว้น ผู้ออกตราสารที่อยู่ในภาคการเงินและ non-resident
3. มูลค่าตราสารหนี้ตามราคาพาร์ที่ระดมทุนในประเทศไทย ยกเว้น ผู้ออกตราสารที่อยู่ในภาคการเงินและ non-resident

1.2 ระบบสถาบันการเงิน : จำนวนและขนาดสินทรัพย์ของสถาบันการเงินที่สำคัญ

ประเภทสถาบันการเงิน	ไตรมาส 4 ปี 2567 ^P	
	จำนวนแห่ง	สัดส่วนขนาดสินทรัพย์ (%)
สถาบันการเงินที่รับฝากเงิน		
ธนาคารพาณิชย์	28	45.3
ธนาคารเฉพาะกิจ	6	16.2
สหกรณ์ออมทรัพย์ ^{1/}	1,383	6.8
บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์	4	0.03
กองทุนรวมตลาดเงิน	53	0.7
สถาบันการเงินที่ไม่รับฝากเงิน		
กองทุนรวม (ไม่รวมกองทุนรวมตลาดเงิน)	2,241	9.4
ธุรกิจประกัน	70	9.1
บริษัทลิสซิ่ง	806	2.0
บัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ (รวมสินเชื่อ nano ไฟแนนซ์) ^{2/3/}	133	3.1
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	351	2.7
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ	1	2.5
บริษัทบริหารสินทรัพย์	83	0.8
บริษัทหลักทรัพย์	48	0.8
สถาบันการเงินที่ไม่รับฝากเงินอื่น ^{4/}	833	0.5

หมายเหตุ: ^P ข้อมูลเบื้องต้น

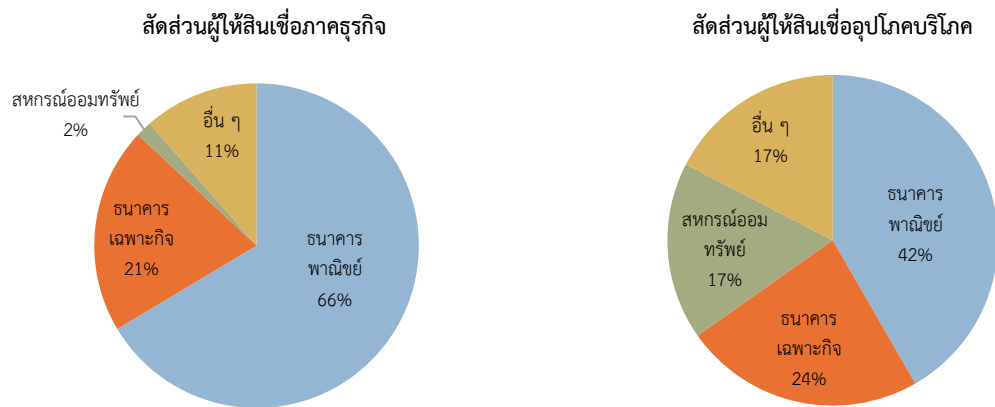
^{1/} ไม่รวมสหกรณ์เครดิตยูเนียน

^{2/ 3/} บัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ นับรวมเฉพาะสถาบันการเงินที่เปิดดำเนินการตามใบอนุญาตที่ได้รับจาก ธพ. และสอดคล้องกับนิยามสถาบันการเงินตามมาตรฐานการจัดทำสถิติการเงิน (Monetary and Financial Statistics Manual, 2000)

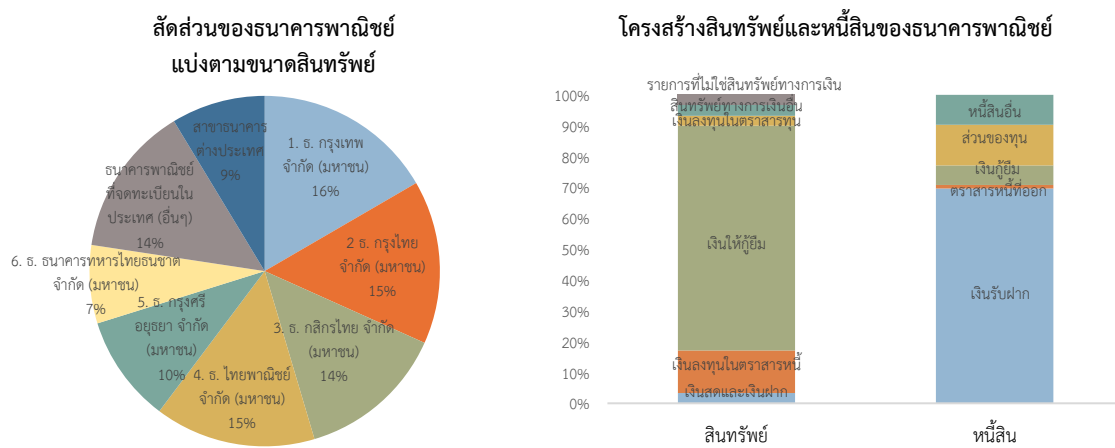
^{3/} สินเชื่อ nano ไฟแนนซ์ ณ ไตรมาส 4 ปี 2567 มีผู้เปิดให้บริการ 54 แห่ง

^{4/} บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) และโรงรับจำนำ

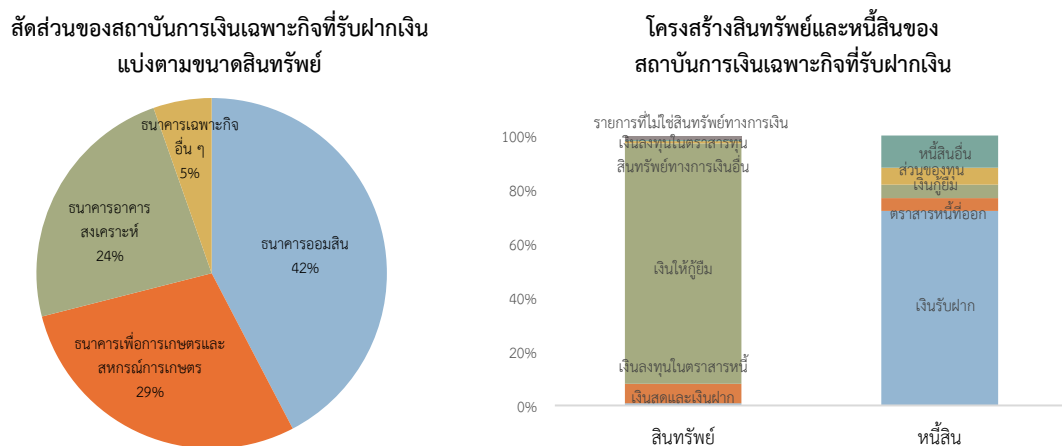
1.3 ตลาดสินเชื่อ : ธุรกิจและอุปโภคบริโภค (ไตรมาส 4 ปี 2567)

1.4 โครงสร้างระบบธนาคารพาณิชย์ (ไตรมาส 4 ปี 2567)

1.5 โครงสร้างสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่รับฝากเงิน (ไตรมาส 4 ปี 2567)

2. เครื่องชี้วัดภาวะและความเสี่ยงต่อเสถียรภาพระบบการเงิน

ตารางเครื่องชี้วัดภาวะและความเสี่ยงต่อเสถียรภาพระบบการเงิน

เครื่องชี้วัด	2562	2563	2564	2565	2566	2567			
						ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ภาพรวมระบบการเงินไทย									
Nominal GDP (ล้านบาท) ^{1/}	16,889,174	15,661,146	16,186,634	17,377,997	17,954,668	18,053,830	18,238,398	18,398,114	18,578,916
โครงสร้างการระดมทุน									
เงินให้กู้ยืมแก่ภาคเอกชนต่อ GDP (เท่า) ^{2/}	1.6	1.8	1.8	1.8	1.8	1.8	1.8	1.7	1.7
มูลค่าตลาดหลักทรัพย์ต่อ GDP (เท่า)	0.8	1.0	1.2	1.2	1.0	0.9	0.9	1.0	0.9
มูลค่าตลาดตราสารหนี้ต่อ GDP (เท่า)	0.8	0.9	0.9	0.9	0.9	0.9	0.9	0.9	0.9
1. ภาคสถาบันการเงิน									
ธนาคารพาณิชย์ ^{3/}									
สินทรัพย์รวม (พันล้านบาท)	20,095	21,764	22,681	23,574	23,906	24,273	24,035	24,067	24,139
% YoY	6.0	8.3	4.2	3.9	1.4	2.8	1.4	0.0	1.0
เงินรับฝาก (ไม่รวม Interbank)	14,031	15,383	16,043	16,770	16,907	17,145	17,097	16,925	17,280
% YoY	4.1	9.6	4.3	4.5	0.8	1.3	2.2	1.2	2.3
สินเชื่อ (ไม่รวม Interbank)	13,505	14,198	15,119	15,430	15,379	15,444	15,337	15,111	15,288
% YoY	2.0	5.1	6.5	2.1	-0.3	0.7	-0.4	-2.3	-0.6
สินเชื่อธุรกิจ	8,653	9,135	9,853	10,075	9,900	10,011	9,927	9,742	9,931
% YoY	-0.8	5.6	7.9	2.3	-1.7	0.4	-0.5	-2.8	0.3
- สินเชื่อธุรกิจวงเงินไม่เกิน 500 ล้านบาท (ไม่รวมธุรกิจการเงิน) ^{4/}	-5.0	-2.5	2.2	-1.9	-5.7	-5.5	-5.3	-5.7	-5.0
- สินเชื่อธุรกิจวงเงินมากกว่า 500 ล้านบาท (ไม่รวมธุรกิจการเงิน) ^{4/}	2.4	11.9	11.6	5.1	0.4	3.6	2.0	-1.0	3.4
สินเชื่ออุปโภคบริโภค	4,852	5,063	5,266	5,356	5,479	5,433	5,410	5,369	5,357
% YoY	7.5	4.3	4.0	1.7	2.3	1.1	0.0	-1.3	-2.2
- เพื่อที่อยู่อาศัย	5.4	5.9	4.4	3.1	1.3	1.0	0.8	0.4	0.3
- รถยนต์	7.6	2.4	0.1	0.3	-0.4	-3.0	-6.2	-9.1	-11.4
- บัตรเครดิต	10.1	-2.1	1.7	-14.2	2.6	0.2	-2.4	-4.7	-3.9
- สินเชื่อส่วนบุคคล	11.8	4.8	7.8	3.7	7.0	5.4	4.4	2.9	0.9
สภาพคล่อง									
เงินให้สินเชื่อต่อเงินรับฝาก (%)	96.3	92.3	94.3	92.0	91.0	90.1	89.7	89.3	88.4
เงินให้สินเชื่อต่อเงินรับฝากและตั๋วแลกเงิน (%)	96.2	92.3	94.3	92.0	91.0	90.1	89.7	89.3	88.3
คุณภาพของสินทรัพย์									
NPL Ratio (%) ^{5/}	2.98	3.12	2.98	2.73	2.66	2.74	2.78	2.91	2.73
SM Ratio (%) ^{5/}	2.79	6.65	6.39	6.23	5.88	6.13	6.25	6.61	6.75
สำรองที่มีสำหรับสินเชื่อ/NPL (%) ^{5/}	150.0	149.2	162.6	171.2	179.0	175.1	172.4	170.3	177.1
ความสามารถในการทำกำไร									
กำไรจากการดำเนินงาน (พันล้านบาท)	500	405	416	474	503	129	140	134	125
กำไรสุทธิ (พันล้านบาท)	271	147	181	238	251	68	76	71	68
กำไรสุทธิต่อสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ยต่อปี (ROA)	1.4	0.7	0.8	1.0	1.1	1.1	1.3	1.2	1.1
Net Interest Margin (%)	2.7	2.6	2.5	2.6	3.0	3.0	3.0	3.0	2.9
ความเพียงพอของเงินกองทุน									
เงินกองทุนทั้งสิ้นต่อสินทรัพย์เสี่ยง (%)	19.6	20.1	19.9	19.4	20.1	20.1	19.9	20.5	20.4
Tier 1 Ratio (%)	16.7	17.4	17.0	16.6	17.3	17.3	17.4	18.1	18.0
Common Equity Tier 1 (%)	16.6	17.0	16.5	16.1	16.8	16.8	16.8	17.5	17.5
อัตราดอกเบี้ย ^{6/}									
อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของลูกค้ารายใหญ่ขั้นดี (MLR)									
ถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก	3.9	3.1	3.0	3.5	4.6	4.5	4.6	4.5	4.4
อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน	1.3	0.5	0.5	1.0	1.7	1.7	1.7	1.7	1.5

หมายเหตุ : ^{1/} Nominal GDP (หรือ GDP at current price) มีการปรับปรุงตั้งแต่ปี 2555 โดยข้อมูลรายไตรมาสใช้วิธีคำนวณจากผลรวมเคลื่อนที่ 4 ไตรมาสย้อนหลัง
^{2/} เงินให้กู้ยืมแก่ภาคเอกชน (loan to private sector) หมายถึง เงินให้กู้ยืมแก่ภาคครัวเรือน สถาบันการเงินที่ไม่แสวงหากำไร และภาคธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน
^{3/} ข้อมูลระบบธนาคารพาณิชย์ ไม่รวมบริษัทในเครือ
^{4/} ธุรกิจที่มีวงเงินสินเชื่อกับธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่ง
^{5/} ตั้งแต่ไตรมาส 1 ปี 2563 NPL คือ Stage 3 และ SM คือ Stage 2 โดยสินเชื่อจัดชั้น Stage 2 เป็นสินเชื่อที่มีการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านเครดิต ซึ่งครอบคลุมสินเชื่อมากกว่า SM ตามเกณฑ์การจัดชั้นก่อนการใช้ TFRS 9
^{6/} เป็นอัตราดอกเบี้ยสำหรับลูกค้าทั่วไป รวบรวมจากธนาคารพาณิชย์ 5 ธนาคาร (ธ.กรุงเทพ ธ.กรุงไทย ธ.ไทยพาณิชย์ ธ.กสิกรไทย และ ธ.กรุงศรีอยุธยา)

ตารางเครื่องชี้วัดภาวะและความเสี่ยงต่อเสถียรภาพระบบการเงิน (ต่อ)

เครื่องชี้วัด	2562	2563	2564	2565	2566	2567			
						ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
2. ภาคตลาดการเงิน									
ตลาดพันธบัตรรัฐบาล									
ส่วนต่างอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะสั้น (2 ปี) และระยะยาว (10 ปี) (%) ^{7/}	0.3	0.9	1.2	1.0	0.4	0.4	0.3	0.3	0.3
Non-Resident holdings (%) ^{8/}	9.8	8.5	9.7	9.8	8.2	7.5	7.4	7.7	7.1
ตลาดหลักทรัพย์ (SET และ mai)									
SET Index (End of period)	1,579.8	1,449.4	1,657.6	1,668.7	1,415.9	1,377.9	1,301.0	1,448.8	1,400.2
SET Actual volatility (%)	9.4	30.4	12.0	11.0	11.8	10.0	10.5	12.7	11.3
SET Price to Earnings Ratio (เท่า)	19.4	28.8	20.8	18.2	18.4	18.1	17.1	18.0	19.3
mai Index (End of period)	309.6	336.3	582.1	584.2	411.6	411.7	355.5	354.4	311.8
mai Actual volatility (%)	10.5	22.9	15.4	21.2	18.1	10.0	10.5	12.7	11.3
mai Price to Earnings Ratio (เท่า)	23.1	72.6	58.2	54.5	109.2	109.4	41.0	38.0	41.8
ตลาดอัตราแลกเปลี่ยน									
อัตราแลกเปลี่ยน (End of period) (บาท: ดอลลาร์ สรอ.)	30.0	30.0	33.4	34.6	34.1	36.4	36.7	32.2	34.1
Actual volatility (%annualized)	4.1	5.4	5.4	8.7	9.1	8.6	6.4	7.9	9.8
ดัชนีค่าเงินบาท (NEER) (ปี 2555 = 100)	123.2	122.6	117.8	115.5	119.8	118.8	117.2	121.8	126.2
ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) (ปี 2555 = 100)	113.0	110.2	104.7	103.3	104.3	100.9	100.0	103.6	106.7
3. ภาคต่างประเทศ									
Current account ต่อ GDP ^{9/}	7.0	4.2	-2.1	-3.5	1.5	2.6	0.9	1.7	3.0
หนี้ต่างประเทศต่อ GDP ^{10/}	31.0	37.2	40.6	42.1	39.1	37.6	37.4	37.9	35.1
หนี้สกุลเงินต่างประเทศต่อ GDP	19.9	24.7	28.0	28.8	26.4	25.2	25.1	24.3	22.8
หนี้ต่างประเทศ (ล้านดอลลาร์ สรอ.)	172,708	190,125	196,870	201,426	196,547	190,215	185,502	200,432	191,685
ระยะสั้น (%)	34.6	39.4	38.3	40.3	41.3	42.4	43.4	43.7	43.8
ระยะยาว (%)	65.4	60.6	61.7	59.7	58.7	57.6	56.6	56.3	56.2
เงินสำรองระหว่างประเทศ									
เงินสำรองสุทธิ (Net reserves) (ล้านดอลลาร์ สรอ.)	259,047	286,476	279,157	245,813	254,589	252,913	252,644	269,032	262,186
เงินสำรองต่อหนี้ต่างประเทศระยะสั้น (เท่า)	3.1	3.0	2.7	2.3	2.4	2.4	2.4	2.4	2.5
เงินทุนเคลื่อนย้าย									
เงินทุนเคลื่อนย้ายสุทธิ (ล้านดอลลาร์ สรอ.)	-16,494	-15,085	-7,048	6,682	-11,864	-5,097	-2,380	551	-9,222
เงินลงทุนโดยตรง (flow)									
เงินลงทุนโดยตรงของไทยในต่างประเทศ	-10,164	-18,606	-19,410	-7,806	-13,675	-1,207	-1,790	-2,564	-2,241
เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ	5,534	-4,294	15,390	11,855	6,516	2,508	936	2,050	4,737
เงินลงทุนในหลักทรัพย์ (flow)									
เงินลงทุนในหลักทรัพย์ของไทยในต่างประเทศ	-7,853	-4,058	-16,831	-2,430	-3,338	-6,728	-817	-4,639	-5,129
เงินลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศ	-946	-7,890	4,865	8,210	-10,389	2,234	-2,236	2,766	-5,428
4. ภาคครัวเรือน									
หนี้ครัวเรือนต่อ GDP (%)	84.1	94.2	94.6	91.6	91.3	90.7	89.7	88.9	88.4
อัตราการขยายตัวของหนี้ครัวเรือน (%)	4.9	3.9	3.8	3.9	3.0	2.4	1.6	0.8	0.2
สัดส่วนสินทรัพย์ทางการเงินต่อหนี้สิน (เท่า)	2.6	2.5	2.7	2.7	2.6	2.7	2.7	2.7	2.7
สัดส่วนสินเชื่ออุปโภคบริโภคค้างชำระเกิน 1 เดือน									
ของระบบธนาคารพาณิชย์ (NPL and SM ratio) (%) ^{5/} :									
สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย	5.59	9.59	8.85	7.54	8.33	8.63	8.98	9.43	10.00
สินเชื่อรถยนต์	9.29	10.95	12.59	15.54	16.42	16.63	17.35	17.99	17.71
สินเชื่อบัตรเครดิต	4.38	8.90	10.16	7.70	7.79	9.38	10.42	9.77	8.42
สินเชื่อส่วนบุคคล	4.62	8.62	8.36	7.07	7.18	7.31	7.71	7.97	8.34

หมายเหตุ: ^{7/} คำนวณจาก interpolated yield curve ที่จัดทำโดยสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย

^{8/} ประกอบด้วยการถือครองพันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย และพันธบัตรรัฐวิสาหกิจที่ ธปท. เป็นนายทะเบียน

^{9/} คำนวณจากสัดส่วนมูลค่าบัญชีเงินสะพัดต่อ Nominal GDP ณ ไตรมาสเดียวกัน

^{10/} คำนวณจากสัดส่วนหนี้ต่างประเทศต่อผลรวมเคลื่อนที่ของ Nominal GDP 4 ไตรมาสน้อยหลัง

ตารางเครื่องชี้วัดภาวะและความเสี่ยงต่อเสถียรภาพระบบการเงิน (ต่อ)

เครื่องชี้วัด	2562	2563	2564	2565	2566	2567			
						ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
5. ภาคธุรกิจ									
หนี้ภาคธุรกิจต่อ GDP	76.4	87.1	89.7	87.5	86.5	87.2	86.4	84.2	83.5
สัดส่วนสินเชื่อเพื่อธุรกิจค้างชำระเกิน 1 เดือน									
ของระบบธนาคารพาณิชย์ (NPL and SM ratio) (%) ^{5/} :									
สินเชื่อธุรกิจวงเงินไม่เกิน 500 ล้านบาท ^{4/}	9.85	19.79	17.86	17.49	17.52	18.13	18.31	19.26	20.07
สินเชื่อธุรกิจวงเงินมากกว่า 500 ล้านบาท ^{4/}	3.22	5.19	5.51	5.31	4.49	4.77	4.86	5.26	5.11
ผลประกอบการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน									
อัตรากำไรจากการดำเนินงาน (%)	6.9	6.2	7.9	7.8	7.2	7.9	7.8	6.9	6.8
อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน	0.7	0.8	0.8	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7
อัตราส่วนกำไรต่อภาระดอกเบี้ยจ่าย (เท่า)	5.3	4.0	5.8	6.5	4.8	5.3	4.7	4.0	4.2
อัตราส่วนสภาพคล่องหมุนเวียน (เท่า)	1.6	1.5	1.6	1.8	1.8	1.7	1.7	1.8	1.7
6. ภาคอสังหาริมทรัพย์									
จำนวนที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์									
บ้านเดี่ยวและบ้านแฝด	15,476	16,814	17,626	18,559	15,393	3,156	3,566	3,411	3,354
ทาวน์เฮ้าส์และอาคารพาณิชย์	24,710	23,052	21,368	19,745	16,062	3,158	3,337	3,209	2,981
อาคารชุด	30,270	30,524	23,526	25,415	20,630	4,365	5,120	5,590	5,205
จำนวนที่อยู่อาศัยเปิดขายใหม่ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล									
บ้านเดี่ยวและบ้านแฝด	19,683	17,746	13,240	24,748	30,929	6,617	5,313	3,427	5,583
ทาวน์เฮ้าส์และอาคารพาณิชย์	32,925	29,370	23,709	28,525	21,577	4,071	3,800	3,157	1,554
อาคารชุด	66,367	25,906	23,445	53,778	49,030	5,877	7,893	2,534	11,627
ดัชนีราคาที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล (2554 = 100)									
ดัชนีราคาบ้านเดี่ยว พร้อมที่ดิน	127.9	132.5	133.0	138.0	141.7	141.3	141.0	143.4	144.4
ดัชนีราคาทาวน์เฮ้าส์ พร้อมที่ดิน	150.0	155.6	157.9	163.7	167.8	166.9	168.0	173.4	174.8
ดัชนีราคาอาคารชุด	162.8	170.1	180.4	184.0	191.3	196.1	193.9	200.1	201.3
7. ภาคการคลัง									
สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP (%)	41.2	52.0	59.6	60.9	61.7	63.6	63.3	63.2	63.8

ธนาคารแห่งประเทศไทย
www.bot.or.th

@bankofthailand

ศูนย์การเรียนรู้ สปท.
www.botlc.or.th

@bankofthailand

ธนาคารแห่งประเทศไทย

ธนาคารแห่งประเทศไทย
Bank of Thailand

เพื่อความเป็นอยู่ที่ดี
อย่างยั่งยืนของไทย

FSU@bot.or.th

273 ถนนสามเสน แขวงวัดสามพระยา เขตพระนคร กทม. 10200